

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΑΠΡΙΛΗ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 90ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ

για την εγκαθίδρυση

της ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

Δικαίωμα στη ζωή

ΣΤΙΣ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ άρχισε η δίκη του αστυνομικού Λαγογιάννη, ο οποίος πριν τρία χρόνια δολοφόνησε εν ψυχρώ τον 28χρονο κλασικό κιθαρίστα Θοδωρή Γιάκα. Οι "αμέλειες" της προανακριτικής διαδικασίας, ο διασυρμός της προσωπικότητας του θύματος (δεύτερη δολοφονία του) και τα κατασκευασμένα στοιχεία είναι θέματα ήδη γνωστά.

Τώρα η διαδικασία κινδυνεύει να μετατραπεί σε "δίκη θύματος" και να δολοφονήσει για τρίτη φορά τον άτυχο Θοδωρή, έναν ακόμη κρίκο στη μακρά αλυσίδα των πολιτών που η εξουσία (κυρίως η αστυνομική) απρόκλητα, αποτρόπαια και στυγερά δολοφονεί. Για να έρθει μετά μια μερίδα της άλλης εξουσίας, των ΜΜΕ, η απίστευτη ελαφρότητα -αν όχι συνειδητά εγκληματική συνέργεια- η οποία διατρανώνει πως επρόκειτο για διαφορετικούς: "επικίνδυνος ψυχοπαθής", "Αλβανός", "Τσιγγάνος", "Αναρχικός", **Διαφορετικός**.

Η αξία της ανθρώπινης ζωής χωριά μπροστά στην ηθική της έννομης βίας κάθε μορφής. Μέχρι πού θα φτάσει το "ελεύθερο" στην κτηνωδία και την σαρκοβόρο παιδεία των κατασταλτικών μηχανισμών; Ως πού θα φτάσουν τα φιλικά χτυπήματα που δίνουν στην πλάτη των εγκληματιών οι εκάστοτε κυβερνώντες; Η απάντηση είναι τραγικά απλή: Μέχρι εκεί που θα τους σταματήσει.

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Επιτέλους! Αποδόθηκε δικαιοσύνη!

Κώστας Καραρέμας: 11 χρόνια κάθειρξης
Σπύρος Δαπέργολας: 7 χρόνια και 8 μήνες κάθειρξης
Μάριος Χρυσοστόμου: 24 χρόνια και 10 μήνες κάθειρξης

Η ρομφαία της ανεξάρτητης κι αμερόληπτης δικαιοσύνης χτύπησε με μανία -όπως τους άξιζε άλλωστε- τους αυθάδεις κατηγορούμενους. Οι δικαστές, σε συνεργασία με τους ενόρκους, επιτέλεσαν στο ακέραιο το καθήκον τους. Προέσπιαν δηλαδή, την απρόσκοπτη ροή του εμπορεύματος, τη διαώνιση της κυριαρχίας μιας ληστρικής ελίτ, τη βεβαιότητα ότι αυτοί που γίνονται καθημερινά αμειψόμενα εκμεταλλεύονται θα παραμείνουν ως έχουν. Οι δικαστές στάθηκαν πιστοί στο θεσμισμένο ρόλο τους. Σαν εντεταλμένοι ρυθμιστές της κρατικής βίας, έφεραν σε πέρας τη διατεταγμένη υπηρεσία τους. Γι' αυτό κι η ετυμηγορία τους δεν εξέπληξε.

Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ. Αυτή η επιδίωξη βρίσκεται πίσω από τις μεγαλύτερες διακηρύξεις των απανταχού εξουσιαστών για "ανθρωπιστική βοήθεια", "αποκατάσταση της δημοκρατίας" ή προστασία του λαού της Αλβανίας από τους μαφιόζους (!) -βάζουνε τους λύκους να φυλάνε τα πρόβατα, μόνο που οι εξεγερμένοι στην Αλβανία, παρόλο που δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες διαφόρων για το "επαναστατικό υποκείμενο", πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να περιγραφούν ως πρόβατα...

Η κύρια έγνοια της παγκόσμιας εξουσίας είναι βέβαια η αποκατάσταση του κράτους στην Αλβανία, αλλά τα σχέδια των διαφόρων εξουσιών της Δύσης ούτε ενιαία είναι ούτε ολοκληρωμένα. Υπάρχουν ανταγωνιστικά συμφέροντα και επιδιώξεις, ενώ παράλληλα υπάρχει και η απαίτηση για ιδιαίτερα προσεκτικούς χειρισμούς γιατί αν κάτι φαίνεται να κυριαρχεί στην Αλβανία, είναι ο "αστάθμητος παράγοντας". Και αυτός ο αστάθμητος παράγοντας έχει πολλές παραμέτρους.

Όσον αφορά τον παράγοντα Μπερίσα, αυτή τη στιγμή προβάλλει ως αναγκαστική η παραμονή του σε τμήμα τουλάχιστον της εξουσίας, αφού δεν υπάρχει κάποιος άλλος εναλλακτικός σχηματισμός εξουσίας με πραγματική δύναμη (δηλαδή με δύναμη των όπλων). Ο παράγοντας "Σοσιαλιστικό Κόμμα" αναδεικνύεται ως η πιθανότερη μελλοντική λύση, ως ο πιο αξιόπιστος συνομιλητής, που πιθανότατα η παγκόσμια εξουσία θα προτιμούσε να συνδιαλέγεται μαζί του -και όχι με τον α-

ναξιόπιστο μηχανισμό του Μπερίσα. Ωστόσο, ο Μπερίσα και το περιβάλλον του αποτελούν αυτή τη στιγμή την ισχυρότερη -έστω και αν είναι συγκριτικά μικρή- συγκέντρωση δύναμης, που επιπλέον δείχνουν να είναι γαντζωμένοι με νύχια και με δόντια στην εξουσία και έτσι σε αυτή τη φάση το Σοσιαλιστικό Κόμμα, παρόλο που έχει ένα ικανοποιητικό "ίματζ" για τη Δύση, δεν φαίνεται να διαθέτει το απαραίτητο "δυναμικό" και επιρροή.

Οι εξεγερμένοι, αυτό το απίστευτο συνονθύλευμα "κομαντάντε" και επιτροπών χωρίς πραγματική επιρροή, "μαφιόζων" και μαφιόζων, οπαδών -ελάχιστοι απ' ό,τι φαίνεται- του Σοσιαλιστικού Κόμματος και απελπισμένων -η τεράστια πλειοψηφία. Οι εξεγερμένοι λοιπόν, από την άλλη μεριά, έχουν πετύχει τη διάλυση του κρατικού μηχανισμού σε μεγάλο τμήμα της χώρας, χωρίς όμως να προχωρήσουν στη συγκρότηση ενός καινούργιου κοινωνικού ιστού, χωρίς κάποιο όραμα που να τους ενοποιεί. Παρατηρούμε έτσι το πρωτοφανές φαινόμενο ενός άνοπλου πληθυσμού που αδυνατεί να επιβάλει τους όρους του, και μάλιστα απέναντι σε διαλυμένες κατασταλτικές δυνάμεις. Ωστόσο, οι εξεγερμένοι πρέπει κάπως να ελεγχθούν (αφού αποτελούν απρόβλεπτο παράγοντα στο εξαιρετικής ασταθειας περιβάλλον των Βαλκανίων) και φυσικά είναι απολύτως απαραίτητο για την παγκόσμια εξουσία η εξέγερσή τους να μην αποτελέσει παράδειγμα για τους γειτονικούς λαούς. Οι εξεγερμένοι είναι φυσικά ο μεγαλύτερος και πιο απρόβλεπτος παράγο-

ντας στις εξελίξεις. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε τις από πολλούς αναμενόμενες και υποκινούμενες αναταράξεις στις επικείμενες εκλογές στο Κόσοβο, που πιθανότατα θα θελήσει να εκμεταλλευθεί τόσο ο Μπερίσα, όσο και το καθεστώς Μιλόσεβιτς.

Η στρατιωτική επέμβαση στην Αλβανία είναι μια επιλογή που η παγκόσμια εξουσία είναι αναγκασμένη να χειριστεί με ιδιαίτερη προσοχή, αφού θα μπορούσε πιθανώς να αποτελέσει αιτία συσπείρωσης των εξεγερμένων, με απρόβλεπτες συνέπειες. Παρ' όλα αυτά, δεν θα έπρεπε να εκπλαγούμε αν δούμε τους εξεγερμένους -ή ένα τμήμα αυτών- να υποδέχονται τα ξένα στρατεύματα (κυρίως τα ελληνικά) με πανηγυρισμούς, θεωρώντας πως θα μπορούσαν να τους προστατεύσουν από πράξεις αντεκδίκησης του Μπερίσα, που δείχνει να ανακτά όλο και περισσότερη ισχύ. Από την άλλη μεριά, ο Μπερίσα, από την πρώτη στιγμή ζητούσε την ενίσχυσή του από την παγκόσμια εξουσία, δείχνοντας με τη στάση του πως δεν ήταν καθόλου διατεθειμένος ούτε να "καθαρίσει" μόνος του την κατάσταση, ούτε να παραιτηθεί από τα προνόμιά του. Αλλά και το Σοσιαλιστικό Κόμμα επιθυμεί διακαώς την ξένη παρέμβαση, ευελπιστώντας σε μια συγκρότηση υποτυπώδους αστικής δημοκρατίας, της οποίας θα μπορούσε, μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα να αναδειχθεί ως διαχειριστής.

Μέσα σ' αυτήν τη χαωτική κατάσταση και

Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΑΡΧΙΣΕ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ...

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στο Γιώργο Μπαλάφα!

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Πέμπτη 17 Απρίλη, 7.00μμ,
Πολυτεχνείο, (αίθουσα Γκίνη)
με θέμα

"Πολιτικοί κρατούμενοι
στην Ευρώπη και διεθνοποίηση
της καταστολής"

Ομιλητές:
• Ντανιέλ Φαρίνα (δικηγόρος)
από το κοινωνικό κέντρο
"Leoncavallo" του Μιλάνο
• Κλέαρχος Σμυρναίος
• Τασία Χριστοδουλοπούλου

Ποιος θα μας σώσει από τους ανά τον κόσμο σωτήρες;

Ευρωπαϊκή πολυεθνική δύναμη στέλνεται για να "σώσει" την Αλβανία

Τις τελευταίες μέρες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ετοιμάζουν πυρετωδώς τις στρατιωτικές δυνάμεις που θα στείλουν στην Αλβανία για να εγγυηθούν την "τάξη και την ασφάλεια" της χώρας που "απειλήθηκαν" μετά την πρόσφατη εξέγερση του αλβανικού λαού.

Ιταλοί, Έλληνες, Γάλλοι, Ισπανοί, Δανοί, Ρουμάνοι, Αυστριακοί, Τούρκοι, καπιταλιστές μαλώνουν γιά το ποιος θα ηγεμονεύσει την όλη επιχείρηση, ποιος θα ελέγξει τις πιο νευραλγικές περιοχές της Αλβανίας.

Η ιταλική κυβέρνηση που λίγες μέρες πριν δεν δίστασε να εμβολίσει το αλβανικό καράβι στην Αδριατική στέλνοντας στον υγρο τάφο δεκάδες αλβανούς ηγέται αυτής της "μεγαλειώδους επιχείρησης σωτηρίας" της Αλβανικής χώρας.

Η ελληνική κυβέρνηση που όλο το προηγούμενο διάστημα στήριξε ολόψυχα την κυβέρνηση Μπερίσα, αγνοώντας την εκλογική νοθεία και κάνοντάς τον, τον καλύτερο φίλο και συνομιλητή, αφού ξεζούμισε τους αλβανούς μετανάστες δεν δίστασε να τους εκτελέσει εν ψυχρώ στην πρώτη ευκαιρία, αφού με την οικονομική της διεύθυνση στην Αλβανία έκανε χρυσές δουλειές, δεν ήταν δυνατόν να λείψει από αυτήν την επιχείρηση των αρπακτικών.

Μια δύναμη 700-900 εθελοντών ετοιμάζεται να σταλεί τις επόμενες μέρες. Αφού έδωσε τη μάχη της με την ιταλική κυβέρνηση πέτυχε η δύναμη αυτή να σταλεί στα Τίρανα και τον Αυλώνα σε πρώτη φάση, ενώ σε δεύτερη φάση μία άλλη φουρνιά στην Κρουστολογή, το Αργυρόκαστρο και την Κακαβιά.

Η πολυεθνική αυτή στρατιωτική δύναμη σαν αντιπρόσωπος της "διεθνούς κοινότητας" θά 'χει σαν στόχο να επιβάλει την "τάξη", να εγγυηθεί γιά την ομαλότητα των εξελίξεων, δηλαδή την εδραίωση του αστικού καθεστώτος στην χώρα με άλλες μορφές πιο αποδοτικές, την ανασυγκρότηση της κρατικής μηχανής και των αλβανικών κατασταλτικών μηχανισμών μέσα από τον αποπλισμό και την καταστολή του αλβανικού λαού. Παράλληλα η κάθε δύναμη θα διεκδικήσει μια καλύτερη θέση στο διεθνή αστικό ανταγωνισμό και το μοίρασμα της αυριανής λείας.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ "ΣΩΣΟΥΝ" ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΞΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Ο πρόεδρος Κλίντον επισκέπτεται το Μεξικό στις 12 Απρίλη με σκοπό να επιβάλει τη δική του "τάξη".

Εδώ και μερικούς μήνες οι Η.Π.Α ετοιμάζουν τα δικά τους σχέδια επέμβασης σε χώρες της Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής και ιδιαίτερα στο Μεξικό με πρόδημα την καταπολέμηση του εμπορίου ηρωίνης. Σχέδια γιά τη δημιουργία μιας πολυεθνικής αμερικανικής στρατιωτικής δύναμης που κάτω από τον πλήρη έλεγχο των Η.Π.Α θα σταλεί σε χώρες που έχει γίνει συμφωνία με τις κυβερνήσεις τους, όπως Κολομβία, Βολιβία, Περού, Εκουαδόρ, Μεξικό για να ελέγξει την παραγωγή και διακίνηση ηρωίνης.

Η είδηση γι' αυτά τα σχέδια βρήκε εντελώς αντίθετο το μεξικάνικο λαό που έχει πλούσια παράδοση τόσο στους αγώνες ενάντια στην μεξικανική κυβέρνηση, όσο και ενάντια σε κάθε ιμπεριαλιστική επέμβαση οποιοδήποτε μανδύα και αν έχει. Κάτω από αυτήν την πίεση ο μεξικάνος υπουργός Γκουρρία διέψευσε ότι η κυβέρνηση έκανε μία τέτοια συμφωνία, ενώ οι βορειοαμερικανοί δήλωσαν ότι αυτό είναι ένα πιο μακροπρόθεσμο σχέδιο.

Όμως οι Η.Π.Α, ούτως η άλλως, εφαρμόζοντας ένα αυθαίρετο σύστημα αξιολόγησης των κυβερνήσεων των χωρών της Λατινικής Αμερικής κάθε χρόνο εκδίδουν "βεβαιώσεις" αποτελεσματικότητας ως προς τη

δίωξη και την καταπολέμηση του εμπορίου ηρωίνης, εκβιάζοντάς τες στην περίπτωση μη λήψης αυτής της βεβαίωσης με τεράστιες οικονομικές επιπτώσεις με τον αποκλεισμό τους από το δανεισμό από το Δ.Ν.Τ και την Παγκόσμια Τράπεζα.

Η σύλληψη φέτος στο Μεξικό του επικεφαλής της υπηρεσίας δίωξης ναρκωτικών και συνομιλητή γύρω από αυτά τα θέματα με τις Η.Π.Α ως συνεργάτη ενός από τα μεγαλύτερα κάρτελ ναρκωτικών της χώρας έγινε η αφορμή να τεθεί θέμα αξιοπιστίας της μεξικανικής κυβέρνησης από το βορειοαμερικανικό κογκρέσο και να τεθούν οι εξής όροι γιά να δοθεί το περίφημο πιστοποιητικό:

1. Να αυξηθεί ο αριθμός των βορειοαμερικανών πρακτόρων γιά τη δίωξη ναρκωτικών στο Μεξικό.
2. Οι πράκτορες αυτοί να οπλοφορούν.
3. Να έχουν διπλωματικό άσυλο.

Παράλληλα δόθηκε μια λίστα με ονόματα βορειοαμερικανών που βρίσκονται στο Μεξικό, αλλά ακόμη και μεξικανών που με πρόσημα την ανάμειξή τους σε υποθέσεις ναρκωτικών απαιτούν να εκδοθούν στις Η.Π.Α.

Είναι σαφές η προσπάθεια των Η.Π.Α που άλλωστε σε τόσες ωμές παρεμβάσεις μας έχουν συνηθίσει να καταστειλουν κυρίως τα κινήματα των χωρών αυτών που κυριολεκτικά τους κάθονται στο λαιμό. Ειδικά στο Μεξικό η παρουσία πολυεθνικής στρατιωτικής

Κάλεσμα

Οι σύντροφοι της "Κοινωνικής Αυτοοργάνωσης"

- Ξεκινώντας από μια πρώτη εκτίμηση της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας όπως αυτή διαμορφώνεται κάτω από την επίδραση της τεράστιας επιχείρησης αναδιάρθρωσης της κυριαρχίας και
- προβληματισμένοι από την ουσιαστική απουσία ενός συνολικά ανατρεπτικού λόγου και προοπτικής και την αδυναμία διασύνδεσης των αντιεξουσιαστικών θεωρήσεων και πρακτικών με τις αντίστοιχες θεωρήσεις και πρακτικές του ευρύτερου κινήματος κοινωνικής αμφισβήτησης που τείνει να διαμορφωθεί μέσα από την καθημερινή πάλη των κοινωνικών ομάδων που αρνούνται να αποδεχτούν τις επιλογές της εξουσίας.

Σας καλούν

- Εγκαταλείποντας τη λογική της εσωτερικής αυτάρκειας και του απομονωτισμού και πατώντας στις στέρεες βάσεις της πολυμορφίας και αυτονομίας των αγώνων, του αυτοκαθορισμού, του αμοιβαίου σεβασμού και της αλληλεγγύης και συντροφικότητας, να συζητήσουμε, να σχεδιάσουμε και να επιχειρήσουμε όλοι μαζί την κοινή δράση που θα μας συνδέσει λειτουργικά με τα καθημερινά μέτρηπα κοινωνικής αμφισβήτησης και διεκδίκησης.

- Είναι αυτή η διασύνδεση που περισσότερο απ' ο,τιδήποτε άλλο, ενοχλεί τους εξουσιαστές και είναι αυτή η διασύνδεση των δικών μας ζωντανών συλλογικοτήτων με το όλο και ευρυνόμενο μέτωπο κοινωνικής αμφισβήτησης που μπορεί να δώσει στους κοινωνικούς αγώνες μια πραγματικά συνολικά απελευθερωτική προοπτική απεγκλωβίζοντάς τους από τα γρανάζια της "θεσμικής δράσης" και τα δόκανα των χειραγωγικών μηχανισμών.

Οι σύντροφοι της
"Κοινωνικής Αυτοοργάνωσης"

- Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 18 Απριλίου, ώρα 7.30μμ στην Αίθουσα 23 του Πολυτεχνείου (Αίθριο Αρχιτεκτονικής).

δύναμης, αλλά ακόμη και των βορειοαμερικανών πρακτόρων κάθε άλλο παρά το εμπόριο ναρκωτικών δεν θα κτυπήσει, αλλά τους εξεγερμένους ζαπατίστας, που ήδη βρίσκονται σε στενό στρατιωτικό κλοιό, τα άλλα ένοπλα κινήματα που έχουν εμφανιστεί και γενικότερα τους μεξικάνους αγωνιστές.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Ξέρουμε πολύ καλά ότι οι κυβερνήσεις με τις επεμβάσεις τους δεν νοιάζονται γιά κανένα καλό πέρα από το καλό των συμφερόντων τους, της διεκδίκησης σφαιρών επιρροής και ελέγχου, γιά μια καλύτερη θέση στο διεθνή ανταγωνισμό τους.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι η "τάξη" και η "ασφάλεια" που υπόσχονται τόσο οι ευρωπαίοι γιά την Αλβανία, όσο και οι βορειοαμερικανοί γιά το Μεξικό δεν είναι άλλη από την

Ο αγώνας την παιδεία ξεκινάει από τις Φοιτητικές Εστίες

Ενώ οι εξελίξεις στο χώρο της παιδείας προχωράνε με γοργούς ρυθμούς (μέτρα Αρσένη), η πρώτη αγωνιστική απάντηση δόθηκε από τους φοιτητές της Εστίας του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Αφορμή ήταν η σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας και του Ε.Μ.Π. χωρίς την συμμετοχή των άμεσα ενδιαφερομένων (των φοιτητών) και η οποία στρέφεται ενάντια στα συμφέροντά τους. Η σύμβαση μεταξύ άλλων περιέβλεπε τη δέσμευση 200 δωματίων απ' το Πολυτεχνείο γιά τη στέγαση δικών του φοιτητών, ερευνητών και καθηγητών, καθώς επίσης και την παράδοση της Εστίας απ' το Ε.Ι.Ν. στο Πολυτεχνείο το 2000 κενή από οικοτρόφους και εργαζόμενους.

Δεδομένου ότι όλα τα περιθώρια "διαλόγου" είχαν τελειώσει, οι φοιτητές αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και προχώρησαν σε κατάληψη της Γραμματείας της Εστίας.

Οι διαθέσεις των διαχειριστών της κυβερνητικής πολιτικής φάνηκαν απ' την πρώτη κιόλας μέρα της κατάληψης όταν ο εκπρόσωπος εργαζομένων του Ε.Ι.Ν. στάλθηκε γιά να μας πει ότι η κατάληψη είναι παράνομη, ότι οι εργαζόμενοι έχουν δικαιώματα στην εργασία και δεν μπορούμε εμείς να τους το στερήσουμε. Δε μας είπε όμως το κομματόσκυλο αυτό που θα πάνε οι φοιτητές της Εστίας και οι συνάδελφοι του, όταν το 2000 θα πεταχτούν στο δρόμο. Προφανώς δεν τον ενδιέφερε, όπως δεν ενδιέφερε και τα αφεντικά του τα οποία απ' τη δεύτερη μέρα της κατάληψης μας έκοψαν το φαγητό και τη θέρμανση. Και σα να μην έφτανε αυτό, άρχισαν να απειλούν τους αλλοδαπούς οικοτρόφους (απ' τους οποίους ήδη λαμβάνουν ενοίκιο) με απέλαση, δείχνοντας γιά μια ακόμη φορά τις ρατσιστικές τους αντιλήψεις.

Ο περιβόητος κοινωνικός αυτοματισμός της κυβέρνησης των εκσυγχρονιστών λειτούργησε γιά μια ακόμη φορά. Η πολιτική που στέλνει τους φορτηγατζήδες ενάντια στους αγρότες, τους παραγωγούς ενάντια στους λιμενεργάτες, έστρεψε και κομμάτι εργαζομένων της Εστίας (δηλαδή τους φυσικούς συμμάχους μας απέναντι στον κοινό εχθρό) ενάντια στον αγώνα μας.

Ωστόσο καμιά πίεση και κανένας εκβιασμός δεν μπόρεσε να μας κάμψει γιάτί ο αγώνας μας αυτός στηριζόταν στη μαζική συμμετοχή των φοιτητών με κύρια όπλα τους την αυτοοργάνωση, τη σύσταση α-

τάξη του νεκροταφείου γιά τα κινήματα των χωρών, ξέρουμε ότι η "ειρήνη" που επαγγέλλονται δεν είναι τίποτα άλλο από την προετοιμασία του πολέμου και της σφαγής των λαών.

- ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
- ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ
- ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ Η.Π.Α ΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στον
αγώνα των Ζαπατίστας
(προκήρυξη που κυκλοφορεί στην Αθήνα)

νοιχτών συντονιστικών επιτροπών και την αμεσοδημοκρατική λήψη αποφάσεων μέσα από γενικές συνελεύσεις (απ' την αρχή απαξιώθηκαν το Δ.Σ. και οι απόψεις γιά κλειστές συντονιστικές επιτροπές που θα διαχειρίζονταν τον αγώνα των φοιτητών).

Απ' την αρχή τέθηκε ως αναγκαιότητα γιά να αποβεί νικηφόρος ο αγώνας, η συνεχής κλιμάκωση του και το άνοιγμα του ζητήματος στα πανεπιστήμια και γενικότερα στην κοινωνία. (Αξίζει εδώ να σημειώσουμε την παντελή αδιαφορία των ΜΜΕ γιά το θέμα μας. Καταλαβαίνουμε βέβαια ότι τα ψέματα που έπρεπε να εφεύρουν γιά να μολύνουν τον αλβανικό αγώνα, δεν τους άφηναν περιθώρια ν' ασχοληθούν με τις δικές μας ανάγκες).

Στη συνέχεια αφού πάρθηκαν αποφάσεις συμπαράστασης από συνελεύσεις φοιτητικών Συλλόγων, έγινε μαζική παράσταση στην Πρυτανεία του Πολυτεχνείου στην οποία αποκλείσαμε κάθε σκέψη γιά διάλογο, αφού δεν είχαμε αυταπάτες ότι ένα Πολυτεχνείο το οποίο λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, με ένα τζίρο 30δισ το χρόνο και το οποίο αποτελεί μια απ' τις 10 πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις της Ελλάδας, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει την Εστία προς όφελος των συμφερόντων των φοιτητών των πιο χαμηλών οικονομικών στρωμάτων. Έτσι απαιτήσαμε να ακυρωθεί η σύμβαση και η εισδοχή των φοιτητών στην Εστία να γίνεται αποκλειστικά και μόνο με κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια.

Στη συνέχεια με τη μαζική παράστασή μας στο Ε.Ι.Ν. (εκφραστής της πολιτικής της λιτότητας και στον χώρο των Εστιών) πετύχαμε την αναστολή της σύμβασης.

Ο αγώνας όμως γιά μας δεν τελείωσε, αντίθετα τώρα ξεκινάει. Αυτός ο αγώνας γιά να είναι νικηφόρος πρέπει να είναι διαρκής, αφού μόνο τέτοιος αγώνας μπορεί να είναι πολιτικά επικίνδυνος, αυτοοργανωμένος γιά να γίνει υπόθεση των ίδιων των φοιτητών και να αποφευχθεί η πιθανότητα ξεπουλήματος (π.χ. αγρότες, καθηγητές) και να συνολικοποιεί τα αιτήματα τόσο σε πανεπιστημιακό επίπεδο, αφού θέληση του Υπουργείου είναι να περάσει τις Εστίες στα Πανεπιστήμια - επιχειρήσεις, όσο και σε πανεκπαιδευτικό προβάλλοντας κοινά αιτήματα που ενοποιούν τον αγώνα μας: δωρεάν σίτιση, στέγαση, μεταφορά γιά όλους τους φοιτητές, επέκταση του ασύλου σ' όλους τους εκπαιδευτικούς αλλά και εργασιακούς χώρους, σπάσιμο των αυταρχικών και εξουσιαστικών δομών μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης.

Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιήθηκε στις 29 - 30 Μαρτίου στο χώρο της Φ.Ε.Ε.Μ.Π. πανεπιστημιακή συνάντηση με στόχο τη δημιουργία ισχυρού κοινού μετώπου ενάντια στην εκσυγχρονιστική πολιτική του Υπουργείου που μεταφέρει τα βάρη στις πλάτες μας.

Καταληψίες.

Εφυγε μέσα στη βδομάδα που μας πέρασε, ένας ακόμη αγωνιστής του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού αυτόνομου χώρου, ο Ξενοφώντας Αναστασίου, γνωστός σαν Φώντας.

Και έφυγε νέος, μόλις 37 χρόνων...

Δραστηριοποιείται από μαθητής ακόμα στα μέσα της δεκαετίας του '70, ήταν και πρόσφοροι οι χρόνοι...

Συμμετάσχει ενεργά στις δυναμικές κινητοποιήσεις των κατοίκων της Αγίας Βαρβάρας, εκείνης της περιόδου, για τοπικά ζητήματα.

Οι αρχές της δεκαετίας του '80 τον βρίσκουν στα ΚΑΤΕΕ (σημερινά ΤΕΙ) όπου συμμετέχει στα πρώτα, τότε, αυτόνομα ανέταχτα αριστερά σχήματα. Είναι η πρώτη σοβαρή προσπάθεια να επηρεαστούν στους κοινωνικούς ταξικούς αγώνες τα ρεύματα της αυτονομίας και της αντιεξουσίας.

Είναι η περίοδος που ο πρώτος μεταπολιτευτικός κύκλος των προ-

Αντίο Φώντας...

λεταριακών αγώνων έχει τελειώσει και αρχίζει ένας δεύτερος. Αυτός του νεολαϊστικού αντιεξουσιαστικού κινήματος.

Συνδέεται άμεσα με τον αντι-στρατιωτικού αγώνα εκείνης της περιόδου, για μεγάλο διάστημα, καταδεικνύοντας τον επαναστατικό του χαρακτήρα.

Σαν αγωνιστής και σύντροφος, έξω από ιδεολογικές αγκυλώσεις και σεχταρισμούς συμμετέχει απ' την αρχή στη φιλόδοξη και ουσιαστική προσπάθεια της αντιεξουσιαστικής - αναρχικής εφημερίδας

"Δοκιμή". Θεωρεί σημαντική τη διεθνή πληροφόρηση για τα δυναμικά κινήματα σε όλον τον κόσμο - σαν εμπειρία και σαν παρακαταθήκη - και ασχολείται με αυτά μέσα από τις στήλες της.

Συνεχίζοντας την αγωνιστική του πορεία και δράση αποχωρεί από τη "Δοκιμή" και συμμετέχει για ένα διάστημα στην αντιεξουσιαστική εναλλακτική εφημερίδα "Φάσμα" και στη συνέχεια πηγαίνει στο περιοδικό "Convoy", στη δεύτερη περίοδο του γύρω στο '87, όπου παρέμεινε μέχρι το τέλος της ζωής του μην μπορώντας να συμμετάσχει στην έκδοση του τελευταίου τεύχους λόγω της ασθένειάς του.

Σημαντική και καθοριστική στη δράση και τη ζωή του θα αποτελέσει η γνωριμία και σύνδεσή του με έναν από τους πιο αυθεντικούς και σημαντικούς αγωνιστές του ελληνικού επαναστατικού κινήματος του Ανέστη Γαλανόπουλου, τον μπαρμπα Γιάννη, όπως μάθαμε να τον λέμε... Και παρέμεινε δίπλα του μέχρι το τέλος.

Ο Φώντας όντως άνθρωπος της πράξης, ήταν μεθοδικός και οργανωτικός (έμεινε το πλούσιο και καλά οργανωμένο του αρχείο), αλλά κυρίως ήταν ο αγωνιστής που δεν στάθηκε στις ιδεολογίες, τα ιδεολογήματα και τα δόγματα, μακριά από βερμπαλισμούς και μεγαλοστομίες και χωρίς ο αντιμπεριαλισμός του να τον οδηγεί στον αριστερό εθνικισμό, έπραττε αυτό που πίστευε απελευθερωτικό. Στους σημερινούς χαλεπούς καιρούς είναι αυτά που θα μας λείψουν...

Συμμετείχε ουσιαστικά στην έκδοση του βιβλίου "10 χρόνια αγώνες" που περιλαμβάνει αναλυτικά τους αγώνες της δεκαετίας του '70 μέχρι το 1980. Έγραψε και επιμελήθηκε αρκετές μπροσούρες που κυκλοφόρησαν σαν ένθετα στο περιοδικό "Convoy" βαλκανική κρίση, προβληματικές, παλαιστινιακό).

Είναι ο άνθρωπος που ποίησε - έστω και λίγο - την ιστορία. Εκείνη την ιστορία που φτιάχνεται από "άλλους" ανθρώπους και ιδέες (τις μειοψηφίες δηλαδή που παρεμβαίνουν δυναμικά με γνώση και συνείδηση) για όλους τους ανθρώπους, για τις κοινωνίες που θέλουν και μπορούν να είναι ελεύθερες.

Τι λίγος που είναι ο θάνατος... Συνεχίζουμε και θέλουμε, Φώντας...

Κυκλοφόρησαν

★ Κυκλοφόρησε συλλογή διηγημάτων GHOST BITCH, το οποίο περιλαμβάνει τρία διηγήματα D.I.Y. Τα διηγήματα αυτής της συλλογής έχουν ως κοινό στοιχείο το ότι προέρχονται από συγγραφείς που επιλέγουν συνειδητά να αυτοπροσδιορίζουν τα γραπτά τους. Δηλαδή, αφήνοντας έξω συμβόλαιο με εκδοτικούς είκοιους, προλόγους από κριτικούς και λοιπούς mainstream φορείς, επιλέγουν την απευθείας επικοινωνία ή τη δημοσίευση σε φανζίν για να έρθουν σε επαφή με τον κόσμο που θα τους διαβάσει.

Διεύθυνση επικοινωνίας:
Τ.Θ. 31827
Αθήνα 10035

Ο κοινωνικός διάλογος συνεχίζεται

Την Τετάρτη που μας πέρασε έγινε και "επίσημα" η έναρξη του κοινωνικού διαλόγου. Μόνο που αυτή η έναρξη δεν έγινε όπως αναμενόταν με την συνάντηση κυβέρνησης και εκπροσώπων των εργοδοτικών οργανώσεων και των εργατικών ενώσεων, αλλά με συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας ανάμεσα σε ΜΑΤ και απεργούς οικοδόμους, μόλις λίγα μέτρα από το υπουργείο εργασίας.

Μπροστά στην Πειραιώς είχε στηθεί μπλόκο από κλούβες της αστυνομίας, ενώ άνωπλοι άνδρες των ΜΑΤ ήταν στημένοι στα γύρω στενά περιμένοντας τους απεργούς οικοδόμους για "διάλογο". Η σύγκρουση ήταν αναπόφευκτη ενώ χρησιμοποιήθηκαν και ασφυξιογόνα προκειμένου να διαλυθούν οι διαδηλωτές. Τα επεισόδια δεν πήραν έκταση αφού επενέβησαν οι "ψυχραιμότεροι" για να κατευνάσουν τα πνεύματα όπως ο πρόεδρος της ομοσπονδίας οικοδόμων. Είναι γνωστό ποιοί ελέγχουν το συνδικάτο των οικοδόμων χρόνια τώρα, χειραγωγώντας και καταστέλλοντας από τα μέσα την οποιαδήποτε αυτόνομη ταξική προοπτική φτάνοντας στη σημείο κάποιοι οικοδόμοι να χρησιμοποιούνται σαν μέσο καταστολής παρέα με τα ΜΑΤ (βλ. Πολυτεχνείο '96) κινητοποιήσεις '91, '92).

Ο λογιστής του Μάστεριχτ Κ. Σημίτης βγήκε να μιλήσει μετά τα γεγονότα για αγώνες που "ευτελίζουν τον κοινωνικό διάλογο". Οι εκσυγχρονικές εννοούν το διάλογο με την κοινωνία στο περιθώριο, για να μπορούν αυτοί απερίσπαστοι στην βούλη μαζί με τους εργοδότες και τους διάφορους προσκυνημένους του συνδικαλιστικού κινήματος - που έχουν το θράσος να αναγορεύονται σε εκπροσώπους των εργαζομένων - να αποφασίζουν για τις τύχες όλων μας. Το παραμύθι του κοινωνικού διαλόγου είναι παλιό άλλωστε. Μόνο τα ονόματα αλλάζουν από παλιότερα. Κοινωνική συναίνεση, κοινωνικά συμβόλαιο, εκφράσεις που χρησιμοποιήθηκαν παλαιότερα από το καθεστώς για να μπορέσουν να περάσουν τις επιλογές τους οι κυρίαρχοι με λιγότερους τριγμούς. Όπου δεν πέφτει όμως λόγους πέφτει ράβδος και αυτό το ξέρουν πολύ καλά όσοι κατά καιρούς έχουν διαλέξει τον δρόμο της αντίστασης και όχι του συμβιβασμού και της συναίνεσης, πράγμα που φάνηκε ξεκάθαρα στις πρόσφατες κινητοποιήσεις των εργαζομένων και αγροτών. Και κάτι τελευταίο στο περιθώριο του κοινωνικού διαλόγου, αλλά ενδεικτικό για το τι είδους διάλογο εννοούν οι κυρίαρχοι. Χιλιάδες αγρότες σέρνονται σε δίκες με μοναδική κατηγορία τη συμμετοχή τους στις αγροτικές κινητοποιήσεις των τριών τελευταίων ετών με σαφή στόχο των τρομοκρατήσεων των αγροτών, αφού πάντα καταδικάζονται και την αποτροπή τους από τη συμμετοχή σε νέες κινητοποιήσεις αφού το αγροτικό ζήτημα όχι μόνο δεν πρόκειται να λυθεί, αλλά συνεχώς διογκώνεται.

Πάντως ουσιαστική συνεισφορά στην πορεία του κοινωνικού διαλόγου αποτελεί το γιαούρτωμα του υπουργού εργασίας Μ. Παπαϊωάννου από εργαζόμενους και ανέργους της Πάτρας των προηγούμενων εβδομάδων.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΝΙΚΗΣΑΜΕ!!!

ΝΑΙ ΜΕΝ ΤΑ ΕΠΙΔΕΣΜΑΤΑ (6% και 7%) ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΩΣ ΕΞΕΛΕΞΑΜΕ ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

ΕΜΑΥΔΑΣ: ΠΙΣΟ ΟΛΟΤ ΑΧΟΣ

★ Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην εξέγερση του αλβανικού λαού, έχουν καλέσει σύντροφοι για την Τρίτη 6μ.μ. στην πλατεία Κάνιγγος.

Φοιτητικές εστίες και κινήσεις αντίστασης

Αφορμή για τη μικρή μας αναφορά εδώ αποτελεί η αγωνιστική απάντηση που δόθηκε από τους φοιτητές της εστίας του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου πριν από μερικές εβδομάδες. Αφορμή αποτέλεσε η σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ του Εθνικού Ιδρύματος Νοσήτων και του Ε.Μ.Π. που προέβλεπε τη δέσμευση 200 δωματίων απ' το Πολυτεχνείο για τη στέγαση δικών του φοιτητών, ερευνητών και καθηγητών και την οριστική παράδοση της Εστίας από το Ε.Ι.Ν. στο Πολυτεχνείο ως το 2000 με συνέπεια το πέταγμα στο δρόμο των φοιτητών χαμηλότερων οικονομικών στρωμάτων που μένουν εκεί, καθώς και των ανθρώπων που εργάζονται στην Εστία. Σε μια περίοδο όπου το εκπαιδευτικό τοπίο (σχολεία, ΑΕΙ - ΤΕΙ κτλ) και όχι μόνο βρίσκεται στη δίνη των αλλαγών που προετοιμάζουν και πραγματοποιούν με προσεκτικά, όσο το δυνατόν γίνεται, βήματα κράτος, τεχνοκρατικοί κύκλοι, όπου και εδώ κυριαρχούν τα ιδεολογήματα της αναβάθμισης, "ανάπτυξης", "εκσυγχρονισμού", η τεχνοκρατική μεταρρύθμιση βρίσκεται εν εξέλιξη, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα εναρμονίζονται πλήρως στις ανάγκες της διευρυνόμενης αγοράς, δικαιώματα

που θεωρούνταν μέχρι πριν λίγο αυτόνομο, παύουν να υφίστανται. Μέσα σε όλα τα τεκταινόμενα στο χώρο αυτό, όπως της πλήρους υπαγωγής της γνώσης στο κεφάλαιο, του αυταρχικότερου πλαισίου λειτουργίας των ΑΕΙ - ΤΕΙ της εντατικοποίησης, της εργασιακής ανασφάλειας, κ.α., το στεγαστικό, σημείο αναφοράς και αγώνα των φοιτητών και από την προηγούμενη δεκαετία (βλ. περίοδο Τρίτη, καταλήψεις ξενοδοχείων - εστιών) έρχεται συχνά το τελευταίο διάστημα στο προσκήνιο. Είναι αυτόνομο το ότι και ο έλεγχος των φοιτητικών Εστιών σταδιακά θα περάσει στα Πανεπιστήμια-επιχειρήσεις, που ασφαλώς θα τις χρησιμοποιούν για τους δικούς τους σκοπούς και συμφέροντα και με τους δικούς τους όρους λειτουργίας. Οι φοιτητές των Εστιών (και όχι μόνο, φυσικά) τίποτα δεν έχουν να περιμένουν από τα Πανεπιστήμια - Α.Ε. για τις δικές τους ανάγκες, ούτε τη συρρίκνωση του κράτους-πρόνοιας, αν δεν προχωρήσουν σε δυναμικότερες μορφές αγώνα, με κύριο χαρακτηριστικό την αυτοοργάνωση και το συντονισμό όλων των εστιών, όλων των σχολών, ενάντια στον κατακερματισμό και το συντεχνιασμό και σε σύνδεση πάντα με τα υπολοιπα κοινωνικά κομμάτια.

Στο κείμενο που ακολουθεί παρακάτω, των φοιτητών που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις σχετικά με το ζήτημα που αναφέρθηκε στην αρχή, πέρα απ' την ενημέρωση των αγωνιστικών κινήσεων τους και των αποτελεσμάτων τους, παρουσιάζεται μια άλλη διάσταση και προοπτική για την οργάνωση των αγώνων, μια άλλη κουλτούρα που πρέπει να τους διαπνέει. Η αυτοοργάνωση, η διαρκής αντιπαράθεση η σύσταση ανοιχτών συντονιστικών επιτροπών, η ανακλητότητα των όποιων "εκπροσώπων", το ξεπέραςμα των γραφειοκρατικών διοικητικών συμβουλίων, ο αυτόνομος συντονισμός σε πανεπιστιακό και πανεκπαιδευτικό επίπεδο και το άνοιγμα (πέρα απ' τα όρια του πανεπιστημίου) στην κοινωνία, είναι στοιχεία που δίνουν νέα ώθηση, άλλη διάσταση και προοπτική στους επιμέρους και συνολικότερους αγώνες στον εκπαιδευτικό, αλλά και σε κάθε κοινωνικό χώρο.

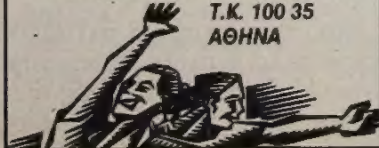
Τ.Χ. ΑΘΗΝΑ

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 90

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Κάποτε, στους πολύ παλιούς καιρούς...

Στα βάθη των αιώνων, τότε που η Ιστορία ξεκινάει να λαδώνει τα γρανάζια της, ξεκινούσε κι ο άνθρωπος τη δική του πορεία προς τη γνώση. Άρχισε να εξερευνά το περιβάλλον του και να μαθαίνει πράγματα γι' αυτό. Δειλά-δειλά ιχνηλατούσε τους όρους, τις συνθήκες αλλά και τους κανόνες της ύπαρξής του. Έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο, έκανε την εμφάνισή της η διακριτική παρουσία της Αυτογνωσίας, μέσα από την παρατήρηση.

Τον καιρό εκείνο ήταν που ο Άνθρωπος συνειδητοποιούσε ότι ζωή κι εξέγερση είναι έννοιες αεχώριστες, ταυτόσημες, που η μια οδηγεί στην άλλη, σε μια αδιάκοπη αρμονική κίνηση. Είτε στο ατομικό είτε στο συλλογικό επίπεδο, ξεσηκώθηκε και ξεσήλωσε πολέμηση και πολεμήθηκε· διέψευσε και διαψεύστηκε. Αυτό όμως που τού 'μενε, το πολύ σπουδαίο, ήταν το τεράστιο προσωπικό κόστος που 'χε αποθέσει στο βωμό της εξέγερσής του. Ένα κόστος οδυνηρό μεν, μα και τρόπαιο που συμβόλιζε και νοηματοδοτούσε τον τιτάνιο αγώνα του· μεταλαμπάδευε δε στους επγενέστερους τη φλόγα της ελευθερίας, προικοδοτώντας συγχρόνως την ίδια την Ιστορία.

Μια φορά κι έναν καιρό, όταν ο ρομαντισμός, η φαντασία και το όραμα θρόιζαν στις ευαίσθητες χορδές της Επανάστασης...

Μια φορά κι έναν καιρό, όταν το χρήμα υπήρχε, αλλ' απουσίαζε ο φετιχισμός του· όπου οι τράπεζες και τα χρηματιστήρια δεν είχαν προλάβει να υποκαταστήσουν τις κοινωνικές ανθρώπινες σχέσεις...

Κάποτε, πριν από κάμποσο καιρό...

Αργότερα, πολύ αργότερα, η ανθρώπινη ύπαρξη άγγιξε τις εσχατιές της καταρράκωσής της. Γονάτιζε όλη μέρα κι όλη νύχτα στην Κόλαση και στα κολαστήριά της, κυριολεκτικά για ένα κομμάτι ξερό ψωμί! Εξάλλου, η ίδια η Εξουσία είχε δουλέψει ακούραστα, μ' έναν άψογο και χθόνιο τρόπο, για το σκοπό αυτό· η δουλοκτητική και φεουδαρχική της εκδοχή ξέβρασαν το απάνθρωπο καπιταλιστικό σύστημα. Το σύστημα που αγοραιοποιούσε τις κοινωνικές ανθρώπινες σχέσεις· που τις μετέτρεψε σε χρήμα.

Τότε ήταν που η οικονομική χειραφέτηση απόκτησε νόημα και απελευθερωτική κοσμοθεώρηση, η οποία βρήκε σάρκα και οστά στο Εργατικό Κίνημα. Το όραμα της κοινωνικής χειραφέτησης εκτοξεύθηκε στα ύψη· πήγε και χάιδεψε το λαμπρό άστρο της Εξέγερσης, που φώτιζε -και συνεχίζει να φωταγωγεί- τα σκοτεινά μονοπάτια της ανθρώπινης προϊστορίας. Για μίαν ακόμη φορά τ' όνειρο ψηλάφισε, με τις άκρες των δαχτύλων του, την πραγματικότητα. Και η Ιστορία, σε μια υπέροχη και μοναδική "στιγμή", πέταξε τη μάσκα και φανέρωσε την πραγματική ταυτότητά της, την πραγματική Φιλοσοφία.

Μια φορά κι έναν καιρό! Όταν της Γης οι κολασμένοι απαιτούσαν και διεκδικούσαν κάποιες παραπάνω πενταροδεκάρες. Ήθελαν να φάνε, λίγο... Να ντυθούν, κάπως... Μα και ν' αγοράσουν μερικά βιβλία, που θα διάβαζαν στο λιγοστό, τρεμάμενο φως ενός κεριού· να μορφωθούν το κατά δύναμη!

Ήταν τότε που οι οικονομικοί αγώνες σήμαιναν κάτι και δεν είχαν κατακυλίσσει στο οικονομίστικο επίπεδο. Όταν υπήρχαν λίγοι, πολύ λίγοι πλούσιοι και πολλοί, πάμπο-

λύοι φτωχοί, οι οποίοι είχαν το ίδιο ταξικό συμφέρον· να πολεμήσουν τα πλούσια αφεντικά.

Ήταν τότε που υπήρχαν αγράμματοι σοφοί κι όχι "σοφοί" εγγράμματοι όπως τώρα... Όταν οι διδάχοι κοινωνούσαν τη Γνώση κι όχι απλώς την αποστήθιζαν, σαν τώρα... Κι όταν οι μαθητές εντρυφούσαν κριτικά σ' αυτήν και δεν παπαγάλιζαν, καθώς συμβαίνει σήμερα...

Τώρα, στους μοντέρνους τους καιρούς...

Τώρα, στους σημερινούς καιρούς, όλη η ανθρωπότητα στενάζει κάτω από την πεταλωμένη μπότα της "Νέας Τάξης Πραγμάτων". Μια ιδιόμορφη πλανητική δικτατορία πλανιέται πάνω από τους πένητες λαούς της υδρογείου. Αρχιτέκτονας τούτης της ιδιόρρυθμης δικτατορίας -φιλελεύθερη ανελευθερία ας την ορίσουμε- είναι η "αναπτυγμένη" και "πολιτισμένη" Δύση. Παρεμπιπτόντως, ο όρος "Βορράς" -καώς χρησιμοποιείται από μερικούς, επειδή το θέμα δεν άπτεται της γεωγραφικής, αλλά της ιστοριο-ψυχογεωγραφικής σφαίρας. Συνεπώς ο "Βορράς" σε σχέση με αυτή τη σφαίρα, δεν λέει απολύτως τίποτε· ενώ η λέξη Δύση είναι άρτια, περικλείει δε και εμπεριέχει τα πάντα: θαλασσοκρατορία, μερκαντιλισμό (εμποροκρατία), αποικιοκρατία, εξολόθρευση λαών-φυλών και λαοτήτων, στυγνό καπιταλισμό· και εν συνεχεία: Νεο-αποικιοκρατία, "κράτος πρόνοιας", "υπαρκτό σοσιαλισμό", "νεο-φιλελευθερισμό", μέχρι τον σύγχρονο λούμπεν καπιταλισμό και τη μετα-βιομηχανική κοινωνία.

Τούτη, λοιπόν, η φιλελεύθερη ανελευθερία έχει κατορθώσει κάτι το μοναδικό στα χρονικά της Ιστορίας: Όντας βουτηγμένη ως τα μπούνια στον αμοραλισμό, στην υποκρισία και την αταξία, πρεσβεύει και διαδίδει, ταυτόχρονα, τη "νέα τάξη" της. Ενώ σπέρνει τη διαφθορά κι εκμαυλίζει μαζικά τους λαούς όλου του πλανήτη, συγχρόνως καμώνεται ότι κόπτεται για την ειρήνη, τη δημοκρατία και για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Προσφέρει, τάχα, ανθρωπιστική βοήθεια σε διάφορες χείμαζώμενες χώρες -στις οποίες βέβαια αποβλέπει- και την ίδια στιγμή σπρώχνει στην πείνα και τον όλεθρο τους λαούς του πρώην "υπαρκτού σοσιαλισμού", του Τρίτου Κόσμου, αλλά και μεγάλα τμήματα του ίδιου του πληθυσμού της, του Τέταρτου Κόσμου.

Ποτέ άλλοτε η Ιστορία δεν είχε καταγράψει τόσο μεγάλες και οργανωμένες εγκληματικές πράξεις σε βάρος την ανθρώπινης ουσίας όσο αυτές που διαπράττει η Δύση στη σύγχρονη εκδοχή της. Μόνο να σκεφτούμε το οργανωμένο σε παγκόσμια κλίμακα κύκλωμα εκμετάλλευσης της παιδικής δουλειάς και πορνείας, καθώς και το πάνσοφα σχεδιασμένο δίκτυο διακίνησης των ναρκωτικών, αρκεί για ν' αποδείξει του λόγου μας το ασφαλές.

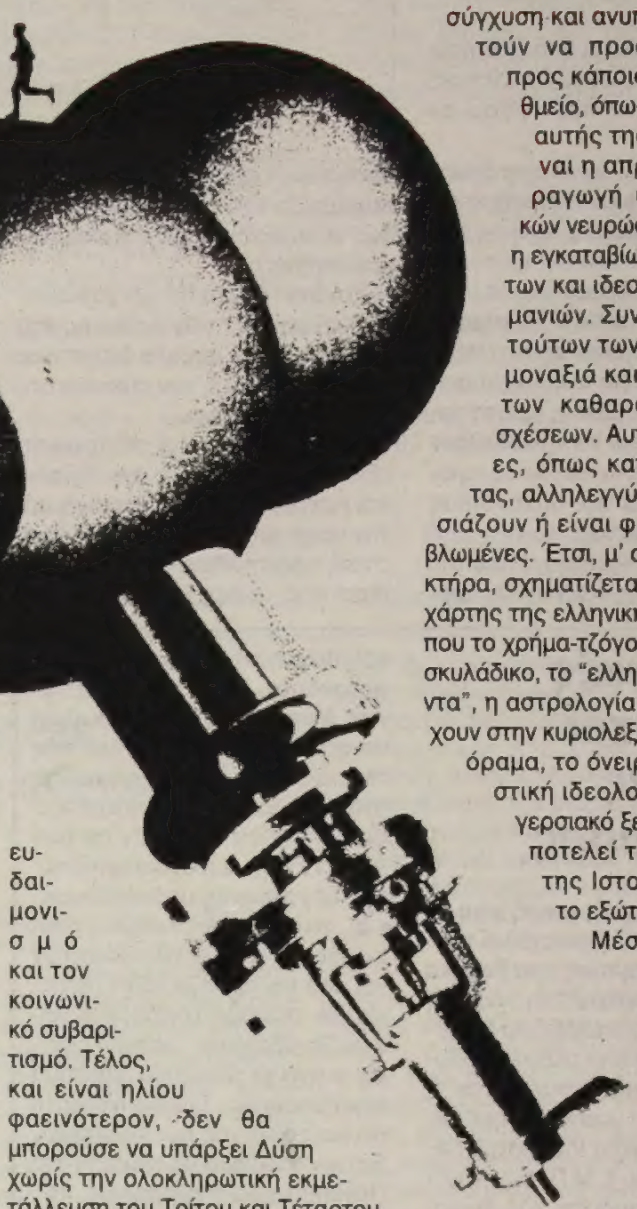
Και στο σημείο αυτό, ας μην ξεχάσουμε να μνημονεύσουμε το άλλο μεγάλο έγκλημα που απεργάζεται η διαβόητη "Συνθήκη του Σένγκεν" και η "Λευκή Βίβλος" της· όπου καταργείται κάθε συνταξιοδοτική παροχή στους απόμαχους της εργασίας, προς όφελος του Κεφα-

λαίου. Όπερ μεθερμηνευόμενον σημαίνει: Οι γέροι, από τη στιγμή που παύουν να δουλεύουν, δεν έχει νόημα να ζουν, ας πεθάνουν!

νουν!...

Ανέκαθεν οι ανθρώπινες κοινωνίες και οι συνακόλουθοι πολιτισμοί τους -όπου κι όποτε εμφανίσθηκαν, σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της οικουμένης- όσο διεφθαρμένες κι ανελεύθερες και να υπήρξαν, σεβόντουσαν και φρόντιζαν, με το δικό της τρόπο η καθεμιά, τα ασθενέστερα τμήματά τους, που ήταν βέβαια τα παιδιά, οι γυναίκες και οι γέροι. Αυτό συνιστούσε άγραφο νόμο. Το ίδιο βλέπουμε -κατ' επέκταση- και σ' όλους τους γνωστούς μεγάλους πολιτισμούς και αυτοκρατορίες στην περίοδο ακμής τους (Μηκυνιακός-Αιγυπτιακός-Βαβυλωνιακός-Ελληνικός Πολιτισμός, Ρωμαϊκή-Βυζαντινή-Οθωμανική Αυτοκρατορία). Όμως, λίγο πριν από την πτώση των παραπάνω πολιτισμών-αυτοκρατοριών, συναντάμε ανεξαιρέτως την καταστρατήγηση και κατάλυση του εν λόγω άγραφου κανόνα. Βρίσκουμε τη χωρίς περιορισμούς εκμετάλλευση των πιο αδύνατων κοινωνικών ομάδων τους. Συνεπώς, παρακμή και κατάρρευση κάθε ανθρώπινης πολιτιστικής διαδικασίας σημαίνει τον εξανδραποδισμό παιδιών-γυναικών και γερόντων κι αντιστρόφως.

Εν τέλει, το γεγονός της σταδιακής παρακμής και αποσύνθεσης του Δυτικότροπου "πολιτισμού" είναι ορατό δια γυμνού οφθαλμού και αναμφισβήτητο. Συνάμα, όμως, η συγκεκριμένη αυτή πολιτισμική έκπτωση θέλγει και σαγηνεύει τις σύγχρονες ανθρώπινες κοινωνίες! Ένα σχήμα αρκετά οξύμωρο στη φαινομενολογία του, αλλά κατανοητό στο εσώτερο περιεχόμενό του, αρκεί να αποκωδικοποιηθεί επιτέλους το γενετικό υλικό του καπιταλισμού ως κοινωνικο-οικονομικού σχηματισμού: Ο φετιχισμός τού υπερ-συσσωρευμένου χρήματος, γέννημα-θρέμμα της επεκτατικής Δύσης, στόχευσε εξ αρχής με απόλυτη ακρίβεια στα κατώτερα ανθρώπινα ένστικτα. Η καίρια τούτη σκόπευση την κατέστησε υπέρτερη έναντι των προηγούμενων κοινωνικο-οικονομικών ανθρώπινων σχέσεων, και με βαθύτερες ρίζες. Επομένως, δεν νοείται καπιταλισμός που δεν σιτίζει και δεν τροφοδοτεί επαρκώς τα ταπεινότερα, τα χαμηλότερα ένστικτα· που δεν μεριμνά, στο διηνεκές, για το βάθεμα, αλλά και το πλάτεμα, της χυδαίας υλιστικής προδιαθέσης, της πνευματικής υποβάθμισης και εξαχρείωσης· που δεν φροντίζει να σπρώχνει τους υπηκόους του στον καταναλωτικό

ευ-
δαι-
μονι-
σ μ ό
και τον
κοινωνι-
κό συβερι-
τισμό. Τέλος,
και είναι ηλιού
φαινότατον, -δεν θα
μπορούσε να υπάρξει Δύση
χωρίς την ολοκληρωτική εκμε-
τάλλευση του Τρίτου και Τέταρτου
Κόσμου· και πράγματι βγαίνει αβία-
στα και ανεμπόδιστα: Η σύγχρονη
φιλελεύθερη ανελευθερία, ο υπέρο-
χος...συρφετός της Δύσης, για να
κανακέψει τα ποταπότερα ένστικτα
των λίγων ρουφιδάνων κολαούζων
της -τουτέστιν για να μπορέσει να
υπάρξει- θυσιάζει ανερυθρίαστα
λαούς, πλανήτη, χλωρίδα και πανί-
δα!

Αυτό τα λέει όλα...

ΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ, ΣΗΜΕΡΑ...

Περνώντας στον ελλαδικό χώρο του σήμερα, το πρώτο που μπορούμε να δούμε άμεσα κι ολοφάνερα, είναι το φαινόμενο της κοινωνικής και πολιτικής σύγχυσης, καθώς και της ανυποληψίας στην καθημερινότητα της ανθρώπινης, προσωπικής σφαίρας.

Ειρήσθω εν παρόδω, δεν τολμούμε να κάνουμε καν νύξη για ιδεολογία και θεωρία, επειδή σε μια τέτοια περίπτωση αναγκαστικά δεν θα είχαμε να κάνουμε με απλή σύγχυση, αλλά με τα δύσβατα μονοπάτια της ψυχοπαθολογίας...

Κοινωνική πραγματικότητα

Πολυ συνοπτικά, η σύγχρονη ελληνική κοινωνική φάση μπορεί να δοθεί έτσι: Όλοι είναι παντού, κανένας δεν είναι πουθενά και το πουθενά είναι παντού!... Οπωσδήποτε και στο παρελθόν υπήρξαν ζοφερές περιόδους, όπου κυριαρχούσαν η διανοητική συσκότιση και η ανυποληψία· πάντοτε όμως προέκυπτε μια λογική -ή έστω λογικοφανής- διεξόδος, η οποία με τη σειρά της εντασσόταν στο εκάστοτε κοινωνικό πρόταγμα και όραμα.

Το σημερινό τραγικό αδιέξοδο πρόβλημα είναι ότι η σύγχρονη

σύγχυση και ανυποληψία αδυνατούν να προσανατολιστούν προς κάποιο ανάλογο πορθμείο, όπως τότε. Συνέπεια αυτής της αδυναμίας είναι η απρόσκοπτη παραγωγή ψυχαναγκαστικών νευρώσεων, καθώς και η εγκαταβίωση ιδεολογημάτων και ιδεοληπτικών μονομανιών. Συνισταμένη όλων τούτων των δεινών είναι η μοναξιά και η αλλοτρίωση των καθαρά ανθρώπινων σχέσεων. Αυτονόητες έννοιες, όπως κατανόηση, έρωτας, αλληλεγγύη, όνειρο απουσιάζουν ή είναι φρικτά διαστρεβλωμένες. Έτσι, μ' ανάγλυφο χαρακτήρα, σχηματίζεται ο γεωφυσικός χάρτης της ελληνικής κοινωνίας, όπου το χρήμα-τζόγος, η κομπίνα, το σκυλάδικο, το "ελληνάδικο", η "τσόντα", η αστρολογία, το μέντιουμ έχουν στην κυριολεξία εξοβελίσει το όραμα, το όνειρο, την ουμανιστική ιδεολογία και το εξεγερσιακό ξεβόλεμα -που αποτελεί το κουνιστήρι της Ιστορίας- στο πυρ το εξώτερον.

Μέσα, λοιπόν, σε μια τέτοια αυτιστική και δύστροπη κοινωνία, πώς είναι δυνατόν ν' αναπτυχθεί και ν' ανθήσει η ιδεολογία και η πρακτική του Ανθρώπου; Πώς και με ποιό τρόπο ο βολεμένος χορτάτος της μίζας και της αρπαχτής μπορεί να νιώσει και ν' αγγίξει το παράπονο του ξεζουμισμένου εργάτη, του φτωχού αγρότη, του άεργου κι άνεργου κολασμένου; Η κοινωνία της κατανάλωσης, της τηλεθέασης και του πνευματικού ευνουχισμού μπορεί να στρέψει -έστω για μερικές στιγμές- το βλέμμα της στο βουβό δράμα των νεόπτωχων αστέγων που η ίδια δημιούργησε κι εξέθρεψε στους κόλπους της; Μάλλον όχι... γιατί τότε θα αντικρύσει το πραγματικό ειδωλό της κι όχι το ψεύτικο που κοιτάζει τώρα τόσο αυτάρεσκα!

Πολιτική πραγματικότητα

Κυρίες και κύριες, επιτέλους είναι εδώ, κοντά μας! Με μεγάλη μας χαρά, σας παρουσιάζουμε την πιο σπαρταριστή κωμική υπόθεση των τελευταίων χρόνων, που ακούει στο όνομα πολιτική πραγματικότητα της Ελλάδας. Χειροκροτήστε την!...

Μ' αυτή τη λακωνική αναγγελία, νομίζουμε ότι μπορούμε να περιγράψουμε εμπεριστατωμένα και με σαφήνεια τα πολιτικά πράγματα στον ελλαδικό χώρο. Επί τροχάδην: το ΠΑΣΟΚ έχει καταφέρει να χτίσει ισχυρότατες Οργανώσεις Βάσης σ' όλα σχεδόν τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα, ανεξαρτήτως ιδεολογικο-πολιτικού στίγματος. Πάντως την κραταιότερη την κατάφερε στο κόμμα της Ν.Δ., όπου και κατόρθωσε να "εκλέξει" πρόεδρο της αρεσκείας του -τον... αγαπητό Κάρμανλη "νέφιου" (ανίψι, επί το ελληνικότερο...)!

Έτσι, τούτη τη στιγμή, το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται και στην εξουσία και στην αντιπολίτευση! Είναι ακριβώς το ι-δανικό; κι άρα το πλέον αποτελε-

ορούμε!

σματικό, για τα αντανθρώπινα σχέδια της φιλελεύθερης ανελευθερίας της "νέας τάξης" που εκπορεύεται από τη Δύση. Ήδη, χτύπησαν... χαρμόσυνα οι πρώτες καμπάνες: νέες εργασιακές σχέσεις, νέοι τρόποι ασφάλισης και συνταξιοδότησης και γενικώς "νέα κοινωνικά απήματα"...

Και βέβαια το ΠΑΣΟΚ κάνει τη δουλειά του, και την κάνει καλά. Το ζητούμενο είναι εμείς, οι άλλοι, τι κάνουμε! Υπάρχει η αντίπερα όχθη, κι αν υπάρχει πώς αντιδρά; Αλλά και τί σημαίνει αντίπερα όχθη ή τί πάει να πει αντίδραση; Δύσκολα, ομολογουμένως, ερωτήματα με πιο δύσκολες, νομίζουμε, απαντήσεις. Γιατί απαιτείται τόλμη, παρρησία και ιδίως αντικομοφομιστική νοοτροπία, για να προσπαθήσεις -έστω- να προσεγγίσεις τέτοιες απαντήσεις...

Στο σημείο αυτό θα γράψουμε μόνο ότι... ο βασιλιάς είναι γυμνός... Το μοναδικό ίσως νέο στοιχείο που μπαίνει, ακριβώς τούτη την εποχή, είναι μια διαφαινόμενη, αμυδρή προδιάθεση (όχι διάθεση) για το περιβόητο "καινούργιο". Εδώ θέλουμε να σταθούμε για πολύ λίγο. Λέει η λαϊκή θυμοσοφία: "Τό 'φτιαξα κι έγινε σαν καινούργιο!". Πράγματι, είναι πανεύκολο το λίφτινγκ του γερασμένου, του παλιού. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι μιλούν για σύγκλιση και όχι για σύγκλειση. Δεδομένης της ευκαιρίας, να αποκαταστήσουμε την εξής παρερμηνεία: Στην ελληνική γλώσσα "κυκλοφορούν" δύο ρήματα: το συγκλίνω και το συγκλείω. Το συγκλίνω (συν+κλίνω) σημαίνει κλίνω, προσανατολίζομαι, μαζί με άλλον προς κάποια κοινή κατεύθυνση ή σημείο. Το συγκλείω (συν+κλείω) σημαίνει συνενώνω, προσαρμόζω δύο πράγματα μεταξύ τους, ώστε να μην υπάρχει ενδιάμεσο κενό. Επομένως τα ουσιαστικά σύγκλιση και σύγκλειση είναι διάφορα μεταξύ τους.

Μ' αυτή την έννοια, το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ δεν ενδιαφέρεται για σύγκλιση (που παραπέμπει σε συμμαχίες, συνεργασίες, μέτωπα, συρραφές κι άλλα παρεμφερή), αλλά για τη Σύγκλειση, που προϋποθέτει εξορισμού διαφορετική νοοτροπία από εκείνη της απλής σύγκλισης. Νοοτροπία-πρόπλασμα για το πρωταρχικό κύτταρο του γνήσιου καινούργιου.

Πέραν όμως αυτού, κατά την ταπεινή μας γνώμη, πρέπει να γίνει και μια ακόμη διευκρίνιση: Το καινούργιο πρόταγμα, αν εμφανισθεί κι όπου εμφανισθεί, σίγουρα δεν θα έχει να κάνει με πρόσωπα τεχνηέντως συνταγισμένα, διαπνεόμενα από τη θεωρία της φωτισμένης παρθενογένεσης. Πολύ δε περισσότερο, δεν θα έχει να κάνει με ονόματα-προσωπικότητες (είτε με τη θετική είτε με την αρνητική έννοια) ούτε, ασφαλώς, με εκπορευόμενες παρέες.

Κλείνοντας τη σύντομη περιπλάνηση στη σύγχρονη ελληνική πολιτική πραγματικότητα, θέλουμε να αναφερθούμε στα "τυφλά" κοινωνικά μέτωπα, τα οποία παρουσιάζονται μ' έναν απόλυτα φυσιολογικό θνησιγενή τρόπο (για τη σημερινή συγκυρία). Λίγο-πολύ είναι γνωστή η κατάληξη των τελευταίων κινητοποιήσεων των ναυτεργατών, αγροτών και καθηγητών...

Εμείς υποστηρίζουμε τους διεκ-

δικητικούς αγώνες μόνον αν... ευωδιάζουν κοινωνική αλληλεγγύη και αδελφότητα. Εάν, επίσης, θέτουν και αναδεικνύουν υπαρκτά καθημερινά προβλήματα, όπως η αποξένωση, η μοναξιά και γενικότερα το σύγχρονο αδιέξοδο των ανθρώπων σχέσεων. Εδώ, αρπάζουμε την ευκαιρία και λέμε ότι οι μαθητές -ως η λιγότερο αλλοτριωμένη κοινωνική ομάδα, αφού δεν έχουν μπει ακόμη στην κρεατομηχανή της παραγωγής- θα μπορούσαν σιγά-σιγά ν' αρχίσουν να κατακτούν την αυτογνωσία τους και, βαθμιαία αλλά σταθερά, να προσανατολίζονται προς τέτοιες κοινωνικές μορφές αγώνα. Ν' αφήσουν κατά μέρους τα στεία συνθήματα τύπου "μπουρλότο και φωτιά στα σχολικά κελιά" ή "περισσότερα λεφτά για την Παιδεία" και ν' αυτοοργανωθούν για την Κριτική Γνώση, που συνιστά την πραγματική Παιδεία. Συμμάχους σ' αυτήν την προσπάθεια μπορούν να έχουν και λίγους καθηγητές, ιδίως στην παρούσα χρονική συγκυρία, μετά τη γνωστή έκβαση των κινητοποιήσεών τους.

Κλείνει ο αιώνας της μεγάλης μασκαράτας

Το τραγικό γεγονός της εμβόλισης του αλβανικού πλοίου από το ιταλικό πολεμικό, όπου πνίγηκαν τόσο άνθρωποι, μας βάζει στο νου μαύρες, πολύ μαύρες σκέψεις. Η Δύση, στην προσπάθειά της να προστατέψει την καπιταλιστική μονομανία, θα σκληραίνει ολοένα περισσότερο τη στάση της απέναντι στο "άλλο", στο "διαφορετικό". Οι παρίες όλου του κόσμου -δικά της τέκνα- από 'δω και πέρα θα αποτελούν τον εκ προοιμίου εχθρό, που θα πρέπει να εξοντωθεί πάραυτα. Μ' αυτή τη λογική, αναμένουμε στο εγγύς μέλλον ένα τεράστιο κύμα ρατσισμού και ξενοφοβίας να σαρώνει την "πολιτισμένη" και "αναπτυγμένη" μεριά της οικουμένης.

Αναντίρρητα, ο σύγχρονος μεσαίωνας έχει απλώσει τα μαύρα κρέπια του πάνω από την ανθρωπότητα όλη: από την άλλη, υπάρχουν οι ζαπατίστας, όπως κι άλλα κινήματα, που αντιστέκονται και προσπαθούν να μπουν κόντρα στον καιρό... Επιπλέον ξεσηκώνονται λαοί (όπως ο λαός της Αλβανίας) σε εξεγέρσεις-γρίφους(;) και βάζουν επιτακτικά καινούργια ερωτηματικά...

Έχουμε την αίσθηση ότι ο 20ος αιώνας υπήρξε ένας μεγάλος μασκαράς! Τώρα, στα στερνά του, σα να θέλει κάτι... Σα να πρόσπαθει με το τσιγκέλι να πάρει λόγια... από τον εαυτό του! Επειδή όμως είναι αφύσ και ιδιότροπος, μάλλον τη μάσκα του δεν θα την πετάξει. Αφηνάστε λοιπόν στην κλή του προέδρου (έστω, αυτή την ελάχιστη), μήπως και μάθουμε το ελάχιστο από το ίδιο του το στόμα. Πιστεύουμε ότι, εάν κατορθώσουμε να ερμηνεύσουμε κάπως την ιδιομορφία του, τότε θα δικαιούμαστε να μιλάμε για την εμφάνιση του Καινούργιου Προτάγματος. Στο κάτω της γραφής, αναμένοντας εκείνη την "παράξενη" στιγμή, ας γίνουμε όσο πιο ιδιότροποι μπορούμε!

Έχει πολύ μεγάλη σημασία!

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ★ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ
(Περιοχή Άνω Πατησίων,
Νέας Φιλαδέλφειας,
Νέας Ιωνίας,
Νέου Ηρακλείου)

Μισθοφόροι της κυριαρχίας

Συνέχεια από την 1η σελίδα

στα πλαίσια της παγκοσμιοποιούμενης οικονομίας και της "Νέας Τάξης", η Ελλάδα, ως τοπικός παράγων, και το Ελληνικό κεφάλαιο ως ανερχόμενη δύναμη, προσπαθούν να βελτιώσουν τη θέση τους, εκμεταλλευόμενοι τη γεωπολιτική θέση της χώρας. Έτσι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια σειρά αναδιατάξεων στα Βαλκάνια: "προσέγγιση" της Ελλάδας -και κοινές στρατιωτικές ασκήσεις!- με τη FYROM, κινητικότητα στις σχέσεις με την Τουρκία, επισκέψεις-αστραπή στο Βελιγράδι κλπ, και μέσα σ' όλα αυτά το νέο νομοσχέδιο για τη θητεία. Έτσι, παρόλο που αρχικά δεν φάνηκε ιδιαίτερη προθυμία για εθελοντική συμμετοχή στο ελληνικό εκστρατευτικό σώμα, η στρατιωτική και πολιτική ηγεσία έκαναν τα αδύνατα-δυνατά για να συγκεντρώσουν τους μισθοφόρους που από πλευράς ελληνικού κράτους θα δώσουν "τον αγώνα τον καλό" για την εγκαθίδρυση της κυριαρχίας, ώστε οι εξουσιαστές στην Ελλάδα να αποκομίσουν το μεγαλύτερο δυνατό κομμάτι από τα αναμενόμενα οφέλη και ανταμοιβές.

Δικαίωμα στη ζωή

Συνέχεια από την 1η σελίδα

σει η κοινωνική ενεργοποίηση και δράση. Η αξίωση να τιμωρηθούν οι ένοχοι ξεπερνά κατά πολύ τα όρια ενός απλού χρέους προς τον Θεό. Αυτή η υπόθεση μας αφορά όλους. Γιατί όλοι μπορεί κάποια στιγμή να βρεθούμε αντιμέτωποι με δολοφονικές κάνες αστυνομικών, με ψευδομάρτυρες ενδεχομένως, και εν τέλει με ολόκληρο το πλέγμα των ορατών και αόρατων μηχανισμών απέναντι στους οποίους οφείλουμε να αντιτάξουμε την κριτική μας στάση

Επιτέλους! Αποδόθηκε δικαιοσύνη!

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Αυτό που ίσως προκάλεσε έκπληξη ήταν η απροκάλυπτη απόκρυψη και διαστρέβλωση στοιχείων καθώς κι η κατάφωρη παραβίαση δικονομικών διατάξεων -όπως περιέργως αυτών των διατάξεων που υποτίθεται ότι προστατεύουν τα δικαιώματα των κατηγορουμένων.

- Τα βίντεο από τις ληστείες δεν εμφανίστηκαν -ίσως γιατί έτσι θα αθωνόταν ο Καραρέμας και θα έπεφταν οι κατηγορίες για τις υπόλοιπες ληστείες του Χρυσοστόμου.
- Βαλιστική εξέταση για το ποιος τραυμάτισε την άτυχη

★ Την Κυριακή 13 Απρίλη, στις 7.00 το απόγευμα, στο αμφιθέατρο της νομικής σχολής στη Θεσσαλονίκη, θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους του αλβανικού νότου. Θα υπάρξει ενημέρωση από τις περιοχές της εξεγερσης, με συμμετοχή μεταναστών από την Αλβανία.

★ Την Πέμπτη 10 Απρίλη, στη Θεσσαλονίκη, πραγματοποιήθηκε από αντιεξουσιαστές/στρίες συγκέντρωση με μικροφωνική στην Καμάρα, ενάντια στην οικονομική, στρατιωτική και πολιτική επέμβαση στην Αλβανία.

Τη Δευτέρα 14 Απρίλη το Ράδιο Κιβωτός και το Ράδιο Ουτοπία διοργανώνουν εκδήλωση-συζήτηση για το νέο νομοσχέδιο για τα ΜΜΕ.

Στις 6.00μμ, στο αμφιθέατρο της ΦΜΣ

Μέσα σε αυτό τον κυκεώνα διαπλεκόμενων συμφερόντων και αστάθμητων παραγόντων, φαίνεται πως μόνο δύο πράγματα μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα. Το πρώτο είναι πως τα γεγονότα στην Αλβανία δεν μπορούν να προσεγγιστούν με κλασικές αναλύσεις για προλεταριακές επαναστάσεις, αστικοδημοκρατικά κινήματα, ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και άλλα ιδεολογικά σχήματα.

Το δεύτερο είναι πως ο λαός της Αλβανίας θα πρέπει να αποφασίσει μόνος του για τη μοίρα του και όχι κάτω από την πίεση της στρατιωτικής, πολιτικής και οικονομικής επέμβασης της Δύσης. Η εξέγερση στην Αλβανία και η εξέλιξή της αφήνουν παρακαταθήκες με ανυπολόγιστες συνέπειες για το μέλλον. Είναι καθήκον μας να υπερασπιστούμε το δικαίωμα του εξεγερμένου πληθυσμού της Αλβανίας να αποφασίσει ο ίδιος για τη μοίρα του -άσχετα με το αν θα μας αρέσουν ή όχι οι αποφάσεις του- και είναι επίσης καθήκον μας η μεγαλύτερη δυνατή αλληλεγγύη στους αλβανούς μετανάστες.

N.N.

ως ενεργοί πολίτες.

Φίλοι του Θεόδωρη Γιάκα

Την Πέμπτη 10 Απρίλη απολογήθηκε ο Λαγογιάννης. Η γραμμή της απολογίας του ήταν, φυσικά, να παρουσιαστεί ο Θεόδωρης ως επικίνδυνος ψυχοπαθής που δεν πτοήθηκε ούτε από τις σφαίρες που δέχτηκε, και άρα ο ίδιος δεν είχε άλλη επιλογή. Οι ισχυρισμοί του ήταν πέρα από κάθε λογική και σε πλήρη αντίθεση με την προηγηθείσα κατάθεση του ιατροδικαστή. Υποστήριξε ότι ο Θεόδωρης συνέχιζε να τρέχει κανονικά αφού είχε ήδη δεχτεί μια σφαίρα (στα γεννητικά όργανα) -ο ιατροδικαστής απέκλεισε την πιθανότητα να είχε τη δύναμη έστω και να σταθεί όρθιος- ενώ, αφού είχε δεχτεί και τις υπόλοιπες τρεις, πάλευε για δύο λεπτά με

"τέσσερις ανθρώπους που δεν μπορούσαν να τον κάνουν καλά". Ένα ακόμη κενό στην απολογία ήταν το πού είχε ο Θεόδωρης το 30 cm μαχαίρι. Η πρόεδρος φρόντισε να του υποδείξει ότι οι τσέπες του μπορούσαν να ήταν πολύ μικρές, έτσι είπε ότι το είχε στο παντελόνι του. Πώς κατάφερε να τρέχει με ένα μαχαίρι 30 cm στο παντελόνι είναι περίεργο. Η λογική, πάντως, όπως έχει αποδειχτεί πολλές φορές στο παρελθόν, αποτελεί λεπτομέρεια για τον δικαστή όταν ο κατηγορούμενος φοράει στολή.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Τρίτη 15 Απρίλη, στις 10.00πμ, στο κτίριο 9, αίθουσα 5, με τις αγορεύσεις του εισαγγελέα, των συνηγόρων και αναμένεται η απόφαση. Να είμαστε όλοι εκεί!

γυναίκα στη Βουλιαγμένης δεν υπήρξε ίσως γιατί έτσι θα αποδεικνυόταν ότι η σφαίρα ήταν των αστυνομικών.

- Η αξιοπιστία των αλληλοσυγκρουόμενων κι εμφανώς κατασκευασμένων "αναγνωρίσεων" δεν αμφισβητήθηκε.
 - Το ατράνταχτο άλλοθι του Καραρέμα δε λήφθηκε υπόψη.
 - Η εξοντωτική ποινή του Χρυσοστόμου δε στερήθηκε μόνο σε ανύπαρκτα στοιχεία αλλά σε μια εξωφθαλμασκοπικώς λανθασμένη ερμηνεία του νόμου.
- Μ' αυτόν τον τρόπο οι σύντροφοι οδηγήθηκαν στις φυλακές. Θρίμβος λοιπόν, των κατασταλτικών μηχανισμών. Όχι ακριβώς. Κι αυτό γιατί η αξιοπρέπεια και το αίσημα ευθύνης που επέδειξαν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της διαδικασίας δείχνουν ότι ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες μπορεί κανείς να μην αποδέχεται τις κυρίαρχες αξίες. Επομένως, τίποτα δεν τελείωσε. Όλα συνεχίζονται.

G.A.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
στους εξεγερμένους του αλβανικού νότου
MBLEDHJA E SOLIDARITETIT
të kryengritjes në jugun e Shqipërisë

- Ενημέρωση από τις περιοχές της εξέγερσης
- Njofitim nga zomat e kryengritjes
- Συμμετέχουν μετανάστες από την Αλβανία
- Bashkëbisedim i migrantëve nga Shqipëria

Και όποιος πιστεύει ότι η εξέγερση στην Αλβανία αφορά τον κάθε καταπιεσμένο, η φωνή του δεν πρέπει να έχει σύνορο

Dhe kush beson se revolucionin në Shqipëri i takon kujtdo njeriu që eshte i nenshtuar, zed i tij nuk duhet të ketë kufij

Νομική σχολή, Κυριακή 13 Απρίλη, 7.00μμ
UNIVERSITETI JURIDIK: E DIELE, 13 PRILL, 19.00

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Νέα δίκη για τον Οσμάν

Ο Οσμάν Μουράτ Ούλκε βρί-

σκεται εδώ και δύο μήνες σε στρατιωτική φυλακή στην αεροπορική βάση του Εσκισεχίρ, μετά την καταδίκη του από τις 6 Μάρτιου σε πεντάμηνη φυλάκιση για

«διαρκή ανυπακοή στη μονάδα του».

Στις 3 Απριλίου ξεκίνησε η δεύτερη δίκη του, στην οποία αντιμετωπίζει τέσσερις κατηγορίες:

1. Λιποταξία: Θεωρήθηκε λιποτάκτης γιατί δεν παρουσιάστηκε στην μονάδα όπου είχε οριστεί να υπηρετήσει τη θητεία του, μετά την απελευθέρωσή του από το στρατοδικείο του Εσκισεχίρ, στις 27 Δεκεμβρίου 1996. Η προβλεπόμενη ποινή για τη λιποταξία είναι φυλάκιση ενός ως τριών χρόνων.

2. Μεθοδευση για την αποφυγή της στρατιωτικής θητείας: Ο εισαγγελέας θεωρεί ότι το σκεπτικό της άρνησης θητείας δεν έχει βάση στην τουρκική πραγματικότητα και η επίκλησή του είναι απλά κόλπο για να μην εκτίσει τη θητεία του. Η προβλεπόμενη ποινή είναι φυλάκιση μέχρι δέκα χρόνια.

3. Ανυποταξία: Ο Οσμάν θεωρείται ανυπότακτος για το χρονικό διάστημα 1992 ως 1995. Η ανυποταξία τιμωρείται με τέσσερις μήνες ως δύο χρόνια.

4. Καθυστερήση να παρουσιαστεί στη μονάδα του: ο Οσμάν είχε οριστεί να παρουσιαστεί ως νεοσύλλεκτος στις 29 Αυγούστου 1995, μετά από απόφαση στρατοδικείου. Αμέσως μετά, την 1η του Σεπτεμβρίου, έδωσε συνέντευξη τύπου, όπου δήλωσε δημόσια αρνητής στράτευσης. Όταν συνελήφθη, τον Οκτώβριο του 1996, μεταφέρθηκε στη μονάδα όπου έπρεπε να είχε παρουσιαστεί. Είχαν τότε περάσει 17 μήνες από την προβλεπόμενη άφιξή του στη μονάδα. Η ποινή γι' αυτό είναι φυλάκιση ενός χρόνου.

Η δίκη έχει διακοπεί και θα συνεχιστεί την 1η του Μάη. Την ίδια μέρα ξεκινάει η δίκη του Αντιπολεμικού Συνδέσμου Σμύρνης, του οποίου ο Οσμάν είναι πρόεδρος και, βέβαια, ένας από τους κατηγορούμενους.

Πέρα από τις δικαστικές δίωξεις εναντίον του, ο

Οσμάν αντιμετωπίζει και πειθαρχικές κυρώσεις στη φυλακή όπου βρίσκεται. Αρνείται σταθερά να φορέσει στρατιωτική στολή, στάση που θεωρείται πειθαρχικό παράπτωμα, σύμφωνα με τον κανονισμό των στρατιωτικών φυλακών. Τον περασμένο μήνα, καταδικάστηκε γι' αυτό να μην παίρνει αλληλογραφία για ένα μήνα. Μόλις έληξε η πρώτη ποινή και αφού εξακολουθεί να μην φοράει στολή, του απαγορεύτηκαν και οι επισκέψεις, μαζί με την απαγόρευση της αλληλογραφίας.

Ανεξάρτητα από την απαγόρευση της αλληλογραφίας, θα ήταν χρήσιμο να σταλούν μηνύματα συμπαράστασης, τα οποία θα διαβάσει ο Οσμάν όποτε αρθεί η απαγόρευση. Η διεύθυνση του στη φυλακή είναι:

OSMAN MURAT ULKE
1. Taktik Hava Kuwvetleri Komutanligi
Askeri Cezaevi
ESKISEHIR

Για πληροφορίες σχετικά με τις εξελίξεις στον αγώνα του Οσμάν:

Αντιπολεμικός Σύνδεσμος Σμύρνης,
Φαξ: +90 232 369 02 52
E-mail: osi@info-ist.comlink.apc.org

War Resisters' International
E-mail: warresisters@gn.apc.org

Μηνύματα διαμαρτυρίας προς τις τουρκικές αρχές:

Minister of Justice, Mr Sevkett Kazan
Adalan Bakanligi,
06659 Ankara
Turkey
fax +90 312 425 4066/417 3954

Minister of Defence, Mr Turhan Tayan
Milli Savunma Bakanligi,
06100 Ankara
Turkey

Ινδιάνοι κατά πολυεθνικών πετρελαίου

Οι κοινότητες των αυτοχθόνων Warao, που ζουν στο Δέλτα του ποταμού Ορινόκου στη Βενεζουέλα, απαιτούν να σταματήσει η εξόρυξη πετρελαίου από πολυεθνικές εταιρίες σε τρία σημεία της πατρογονικής γης τους.

Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας έδωσε πρόσφατα τη συγκατάθεσή της για επαναλειτούργια των εγκαταλελειμμένων εγκαταστάσεων πετρελαίου Pedernales, κοντά στις εκβολές του ποταμού, από τη British Petroleum. Δόθηκε επίσης άδεια εξόρυξης σε άλλα σημεία στο Δέλτα στην αμερικανικών συμφερόντων Amoco και σε ένα αμερικανοκαναδικό τραστ.

Το Δέλτα του Ορινόκου, που περιλαμβάνει 40.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα καναλιών και μικρών νησιών φτιαγμένων από τα φερτά υλικά του ποταμού, θεωρείται το τελευταίο από τα μεγάλα δέλτα του κόσμου που παραμένει ανέγγιχτο από τον πολιτισμό. Εκεί ζουν περίπου 25.000 Warao.

Σε εκδήλωση την περασμένη εβδομάδα, εκπρόσωποι της φυλής απαιτήσαν την άμεση διακοπή κάθε δραστηριότητας που σχετίζεται με το πετρέλαιο, και ζήτησαν να διεξαχθεί έρευνα για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των μέχρι τώρα δραστηριοτήτων των εταιριών πετρελαίου στην περιοχή.

Αντιπρόσωποι των εταιριών που παραβρίσκονταν στο άνοιγμα της εκδήλωσης, αποχώρησαν μετά την πρώτη μέρα χωρίς να μιλήσουν καθόλου, εξαγριώνοντας τους περίπου διακόσιους αντιπροσώπους των Warao, πολλοί από τους οποίους χρειάστηκε να ταξιδέψουν μερικές μέρες μέχρι να φτάσουν στο Tucupita, όπου γινόταν η συνάντηση. Κατά τη διάρκειά της τονίστηκε ότι η κρατική εταιρία πετρελαίου, Petroleos de Venezuela, δεν ήρθε καθόλου σε επαφή με τους Warao, ούτε υπολόγισε τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των πετρελαιοπηγών σε ένα σχεδόν παρθένο και ευαίσθητο οικοσύστημα. Ακόμη, αποφασίστηκε ο σχηματισμός μιας πρωτοβουλίας για την υπεράσπιση της περιοχής του Δέλτα και του παραδοσιακού τρόπου ζωής των Warao.

Εκπρόσωπος της Petroleos de Venezuela υποστήριξε ότι η εκμετάλλευση της περιοχής του Δέλτα δεν είναι δυνατό να σταματήσει γιατί η χώρα έχει να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη παγκόσμια ζήτηση πετρελαίου. Ο εκπρόσωπος της British Petroleum υπερθεμάτισε λέγοντας ότι «η άντληση πετρελαίου είναι απαραίτητη, αλλιώς θα γυρίσουμε στη Λίθινη Εποχή».

Από την άλλη, περιβαλλοντικές οργανώσεις εξέφρασαν την υποστήριξη τους στους Warao και υποσχέθηκαν να δημοσιοποιήσουν το ζήτημα. Η διεθνής Oilwatch καυτηρίασε την ευκολία με την οποία η δημόσια εταιρία πετρελαίου και οι πολυεθνικές επιβάλλουν τις συμφωνίες τους στις κοινότητες των αυτοχθόνων ως τετελεσμένα γεγονότα. Υπάρχουν σοβαρές υποψίες ότι δεν έχουν γίνει ακόμη περιβαλλοντικές έρευνες για τις επιπτώσεις της εξόρυξης πετρελαίου στην περιοχή του Δέλτα, ενώ κυκλοφορεί έντονα στη Βενεζουέλα η φήμη πως ο υπουργός Περιβάλλοντος της χώρας έχασε τη θέση του τον Φεβρουάριο επειδή πρόβαλε διαφωνίες που καθυστέρησαν την πραγματοποίηση της συμφωνίας με την British Petroleum.

Πηγή: Project Underground

Παιδικά όνειρα και παιδικοί εφιάλτες

Στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού "The Humanist", υπάρχει ένα άρθρο του δημοσιογράφου Anton Foek που επισκέφτηκε τα εργοστάσια παραγωγής παιχνιδιών της εταιρίας Dynamics στη Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης, όπου παράγονται κούκλες Barbie, Lion King, και διάφορα άλλα παιχνίδια Disney. Στα εργοστάσια εκεί εργάζονται 4.500 άτομα, κυρίως γυναίκες μικρής ηλικίας.

Κατά την άφιξή του, τον υποδέχτηκαν γυναίκες και παιδιά που φώναζαν «Δεν είμαστε σκλάβοι!». Οι περισσότερες εργαζόμενες κατάνοι από την ιδιαίτερα φτωχή βορειοανατολική Ταϊλάνδη. Όταν τα κορίτσια δεν πουλιούνται από τις οικογένειές τους στο κύκλωμα παιδικής πορνείας (που συντηρείται από πλούσιους τουρίστες από την Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική) στα έντεκα ή δώδεκα, στέλνονται στα εργοστάσια στις μεγάλες πόλεις για να εξασφαλίσουν ένα σταθερό έσοδο για τις οικογένειές τους. Οι συνθήκες εργασίας είναι βάρβαρες: εξαντλητικό ωράριο, πολύ χαμηλός μισθός, καθόλου διακοπές ή αναρρωτικές άδειες, απαγόρευση συνδικαλισμού, κακό δικαίωμα απέναντι στην εργοδοσία.

Οι περισσότερες εργαζόμενες έχουν ανυπερβυστικά προβλήματα εξαιτίας της σκόνης, ενώ πολλές που δουλεύουν με μολύβδο και άλλα χημικά πάσχουν από χρόνια δηλητηρίαση. Αν μια εργάτρια θέλει να φοράει μάσκα μπορεί, μόνο που θα πρέπει να την αγοράσει η ίδια, κάτι που είναι μεγάλη πολυ-

τέλεια με τους μισθούς που πληρώνονται και ολόκληρες οικογένειες να πρέπει να ζήσουν απ' αυτούς. «Αν δεν δουλέψουμε, δεν θα πάρουν τίποτα οι οικογένειές μας. Αν δουλέψουμε, θα αρρωστήσουμε από τα χημικά και τη σκόνη».

Η δρ. Orapun μελετάει τις δεδομένες αρρώστιες και θανάτους ανάμεσα στους εργάτες στη Μπανγκόκ. Ξεκίνησε αυτή την έρευνα το 1991, όταν δούλευε σε κρατικό ίδρυμα ερευνών. Πρώτα έψαξε για την αιτία πολλών εργαζόμενων στη Seagate Technology, κολοσσό της βιομηχανίας υπολογιστών, με 21.000 εργαζόμενους. Οι ανώτεροι της την πίεσαν να σταματήσει τις έρευνες. Αυτή αρνήθηκε και την απέλυσαν. Συνέχισε όμως μόνη της. Έκανε εξετάσεις αίματος σε εργαζόμενους και βρήκε τοξικά επίπεδα μολύβδου στο αίμα τους.

Ο δημοσιογράφος επισκέφτηκε ακόμη πρώην εργαζόμενες σε νοσοκομεία της Μπανγκόκ. Μια εικοσάχρονη είπε ότι όταν αρρωσταίνουν τις απολύουν. Τέσσερις φίλες της από το εργοστάσιο της Dynamics, όπου δούλευε, έχουν ήδη πεθάνει. Η ίδια είναι σχεδόν φαλακρή και αναπνέει με δυσκολία. Στον ένα μόλις χρόνο εργασίας στη Dynamics άρχισε να έχει προβλήματα υγείας: ανωμαλίες περιόδου, πονοκεφάλους, απώλεια μνήμης, και τώρα χάνει τα μαλλιά της. Θέλει να ξεκινήσει μια πρωτοβουλία γιατί πιστεύει ότι αν μπορέσει να βοηθήσει τις άλλες εργάτριες, η ζωή της θα είχε κάποιο νόημα. Είναι, πάντως, αμφί-

βολο αν θα ζήσει. Εκπλήσσεται όταν μαθαίνει ότι κάθε δευτερόλεπτο πουλιούνται στον κόσμο δύο Μπάρμπι, και η Mattel είχε κέρδη 3.2 δις δολάρια το 1994.

Το άρθρο καταλήγει: «Μου έρχεται στο μυαλό η Cindy Jackson, μια αμερικανίδα φωτογράφος στο Λονδίνο που έκανε 19 πλαστικές επεμβάσεις για να μοιάσει με την Μπάρμπι - πληρώνοντας περίπου 165.000 δολάρια. Αναρωτιέμαι τι θα έλεγε αν έβλεπε αυτά τα άρρωστα κι ετοιμοθάνατα κορίτσια και ήξερε πόσο βάρβαρα τα εκμεταλλεύονται για να φτιάξουν κούκλες για τον Πρώτο Κόσμο. Η Pramitwa, η Sunanta και η Metha μάλλον δεν θα γνωρίζουν την Cindy Jackson, αλλά υποψιάζομαι ότι δεν θα ήθελαν να είναι στη θέση της. Γι' αυτές θα ήταν αβάσταχτο να ζήσουν έχοντας την όψη της Μπάρμπι».

Κατάληψη κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στις 3 Απριλίου, μια ομάδα 60 περίπου ατόμων από διάφορες περιοχές της Ολλανδίας κατέλαβαν ένα μεγάλο ξενοδοχείο στην παραλιακή πόλη Noordwijk. Η ενέργεια αυτή είχε σχεδιαστεί σε απάντηση στη συνδιάσκεψη ECOFIN, των υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πρόκειται να γίνει στην ίδια πόλη.

Σκοπός των καταληψιών ήταν να χρησιμοποιηθεί ο χώρος του ξενοδοχείου για τη διεξαγωγή μιας «αντι-συνόδου» με συζητήσεις, διαδηλώσεις, θεατρικές και μουσικές εκδηλώσεις. Στα θέματα για συζήτηση και προετοιμασία περιλαμβάνεται και η σύννοδος κορυφής που θα πραγματοποιηθεί στο Άμστερνταμ τον Ιούνιο. Η αντι-σύννοδος, με κεντρικό σύνθημα "Squat Europe!", θα είχε διάρκεια τρεις μέρες.

Το ξενοδοχείο ήταν εγκαταλελειμένο εδώ και έξι χρόνια, οπότε, σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, η κατάληψη δεν ήταν παράνομη. Πάντως, το απόγευμα της ίδιας μέρας, έφτασε έξω από το κτίριο μεγάλη αστυνομική δύναμη, οι επικεφαλής της οποίας απαιτήσαν την αποχώρηση των καταληψιών. Κάποιοι άρχισαν να πετάνε πέτρες προς τις ειδικές δυνάμεις που πλησίαζαν, τελικά όμως αποφασίστηκε να μην υπερασπιστούν το κτίριο, αφού δεν είχαν προλάβει να το οχυρώσουν επαρκώς και η αστυνομική δύναμη ήταν πολύ μεγαλύτερη από τους καταληψίες. Άλλωστε, υπήρχε εναλλακτική λύση κτιρίου για κατάληψη.

Η άμεση και μη νομικά κατοχυρωμένη αντίδραση των ολλανδικών αρχών στην κατάληψη ενός ξενοδοχείου 500 μόλις μέτρα από αυτό όπου θα διεξαγόταν η ECOFIN, δείχνει ότι δεν ήταν διατεθειμένες να ανεχτούν μια εστία διαμαρτυρίας και, πιθανόν, συγκρούσεων. Μάλιστα, αμέσως μετά από την κατάληψη, αυξήθηκαν τα μέτρα ασφάλειας στο Noordwijk. Οι καταληψίες ανασυντάχθηκαν και την επόμενη μέρα κατέλαβαν ένα εγκαταλελειμένο σχολείο στην πόλη Leiden, δέκα χιλιόμετρα από το Noordwijk. Η αντι-σύννοδος ξεκίνησε κανονικά, με μεγάλη συμμετοχή κόσμου, δημοσιογραφική κάλυψη και, βέβαια, έντονη αστυνομική παρουσία. Στο πρόγραμμά της περιλαμβάνονταν και διαδήλωση στο χώρο διεξαγωγής της ECOFIN.

ΣΑΡΑ ΦΟΥΡΙΕ

Ένας παράτολμος ουτοπιστής

Από τις αρχές κιόλας του 18ου αιώνα, μεταξύ 1808 και 1835, ένας ιδιοφυής ιδιορρυθμός, ανέτρεπε όλες τις παραδεκτές ηθικές έννοιες του καιρού του και χάραζε το διάγραμμα μιας τόσο εκρηκτικής και τόσο παράτολμης σεξουαλικής επανάστασης, που μ' ένα φτερούγισμα ξεπετάχτηκε πέρα απ' τους πιο προχωρημένους σύγχρονους εκκερωστές, έτσι που συγκριτικά οι Φρόυντ, Ράιχ, Κίνσεϊ να φιγουράρουν σχεδόν άτολμοι.

Ο Φουριέ οραματιζόταν ότι το επίκεντρο μιας μελλοντικής κοινωνίας θα μπορούσε να είναι ο Έρωτας, τον οποίο άλλοτε ονόμαζε "παράφορη έλξη", "ερωτικές σειρές", "συνδυασμένη τάξη", "εταιρική τάξη" και συχνότερα "Αρμονία". Το πεδίο έκφρασης και δημιουργίας αυτής της "αρμονικής τάξης" είναι το Φουριερίκο Φαλανστήριο (σύνθετη λέξη από το φάλαγγα και μοναστήρι). Το φαλανστήριο δεν είναι μόνο μια κοινότητα οικονομικής τάξης και ισορροπίας, αλλά, πολύ περισσότερο, ερωτικής τάξης, που αντικειμενικό του είναι βέβαια η "αγροτική και οικιακή διαχείριση", αλλά επίσης και προπαντός μια ερωτική κοινότητα. Η ερωτική τάξη συμπληρώνει και ενισχύει την οικονομική τάξη γιατί σύμφωνα με τον μεγάλο Ουτοπιστή οι δύο επιδιώξεις -έρωτας και εργασία- ενώνονται και συγχρονίζονται: πρόκειται "να συνταιριάσουμε (...) όχι μόνο τις οικονομικές και έντεχνες ιδιότητες ενός πλήθους οικογενειών (...) μα να συνταιριάσουμε πάθη, χαρακτήρες, ορέξεις, ενότιητα".

Ο Φουριέ υποστήριζε πως στο φαλανστήριο, στην έδρα της εργατικής κυψέλης, οι άνθρωποι πρέπει πρώτα να κάνουν έρωτα και να τον κάνουν καλά. Η εκμεθερία του έρωτα, κατά τον Φουριέ, εμπεριέχει υποχρεώσεις και καθήκοντα. Ο εγωισμός είναι ανεκτός, γιατί όλα επιτρέπονται. Η προτίμηση όμως δίνεται στην αδελφότητα, στο "εταιρικό" πνεύμα, στη συλλογικότητα. Έτσι ξεπερνιέται η τεχνητή αντίθεση ανάμεσα στον έρωτα και την εργασία, που αργότερα θα κάνει τους πουριτανούς επαναστάτες τόσο σιωπηρούς απέναντι στην σεξουαλικότητα.

Για τον Φουριέ, ο έρωτας που στον Πολιτισμό της Κυριαρχίας είναι "ένα σπέρμα αταξίας, τεμπελιάς κι εξόδων", στα φαλανστήρια της Αρμονίας γίνεται "πηγή κερδών και βιομηχανικών θαυμάτων". "Η αδυναμία του κοινωνικού μας συστήματος είναι πως δεν ξέρει να προωθεί ταυτόχρονα τις απολαύσεις και τη βιομηχανία". "Μερικοί πουριτανοί ηθικολόγοι, εγκλωβισμένοι στους απάνθρωπους κανόνες τους, θα σκεφτούν πως είναι μια ασυνέπεια και έλλειψη σχέσης με την πραγματικότητα το να ασχολείται κανείς με την οργάνωση της απόλαυσης πριν από την οργάνωση της βιομηχανίας. Όμως στο φαλανστήριο όλα πρέπει να γίνουν ταυτόχρονα: βιομηχανία, απόλαυση και κοινωνική

πολιτική. Η Αρμονία δεν θα φτάσει στη βιομηχανική ενότητα αν δεν φτάσει προηγουμένως στην ερωτική ενότητα". Ο Φουριέ δίνει στον Έρωτα την πρωταρχική και θεμελιώδη θέση στο φαλανστήριο, θεωρώντας τον όργανο, πεδίο και κύριο μέσο έκφρασης της Αρμονίας, μιας νέας μορφής πολιτισμού και κοσμοθεώρησης. Όπως όλοι οι ριζοσπάστες οραματιστές, ο Φουριέ, πριν ανοικοδομήσει δεν διστάζει να καταστρέψει. Καταπνέεται με μια δεικτική κι ανελέητη

καταγγελία των λεγόμενων "πολιτισμένων" ηθών, αποδοκιμάζοντας τους ηθικολόγους, επισημαίνοντας την άβυσσο που χωρίζει τα θεωρητικά τους παραγγέλματα απ' την ερωτική πράξη, μην αφήνοντας στη σκιά καμιά απ' τις ντροπές, τις υποκρισίες, τις καταστολές, μα ταυτόχρονα και καμιά απ' τις κραυγαλέες "ελευθερίες" της κοινωνίας που το θεμά τους ξετυλίγεται με αισχρότητα μπροστά του. Ο Φουριέ βρίσκεται στους αντίποδες των "ακόλαστων" και ανήθικων υλικών απολαύσεων που παράγει αυτός ο καταστροφικός πολιτισμός, ενώ δίνει προνομιακή θέση στις συλλογικές σεξουαλικές ενώσεις. Οργίζεται εναντίον του θεμελιακού ατομικισμού του "πολιτισμένου έρωτα". Πιστεύει ότι σκοπός των ερωτικών παθών πρέπει να είναι ο σηματοδότης "τεράστιων ενώσεων". "Η πραγματική συντροφικότητα ολοκληρώνεται και ανανεώνεται μέσα απ' την ερωτική αλληλεπίδραση. Ο έρωτας πρέπει να πολλαπλασιάζει στο άπειρο τους κοινωνικούς δεσμούς. Πρέπει να δημιουργεί τη γενική αρμονία, όπου, στα πλαίσιά της, κάθε καταστολή θα γίνεται αντικοινωνική". Οργίζεται επίσης για την υποδούλωση της γυναίκας, για τη γελοιότητα του γάμου και δεν χάνει ευκαιρία που να μην σατιρίζει με τρόπο οξυδερκή και καυστικό τις αθλιότητες και χυδαιότητες της σεμνότητας κοινωνίας του καιρού του.

Η Αρμονία του Φουριέ δεν είναι ένα όργιο στηριγμένο στη φαυλότητα λειτουργεί με τρόπο οργανωμένο, ταξινομημένο, εξισορροπημένο με αντισταθμίσεις, με στόχο μια ελευ-

θερία ολική. Η Αρμονία αυτή, αντί να καταστέλει τον έρωτα, θα στηριχτεί πάνω του, θα πάψει να καταστρέφει τον πλανήτη και θα μάθει να τον χρησιμοποιεί μ' αξιοθαύμαστο τρόπο.

Ο Φουριέ επιρρεάστηκε απ' τη θεωρία της Παγκόσμιας Βαρύτητας και της αστρικής έλξης του διάσημου αγγλου αστροφυσικού Ισαάκ Νεύτωνα. "Ο Νεύτωνας, αποδεικνύοντας πως η υλική έλξη έχει την ιδιότητα να κατευθύνει αρμονικά το Σύμπαν, άφησε να υποτεθεί πως η ερωτική έλ-

ξη, που καμιά μελέτη δεν έγινε ποτέ γι' αυτήν, κάλυπτε κι αυτή κάποιο μεγάλο μυστήριο". Αυτή τη "νάρκη" που ανακαλύφθηκε από τον Νεύτωνα, ο Φουριέ θα την εκμεταλλευτεί, αναλαμβάνοντας "μόνος, χωρίς καμιά βοήθεια, τους πολύ πιο σημαντικούς υπολογισμούς της ερωτικής έλξης". Ο Φουριέ επιρρεάστηκε επίσης από το σύγχρονό του Ρόμπερτ Όουεν, που πρώτος διέδωσε, στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο, την ιδέα του κοινοτισμού, ιδρύοντας, το 1800, την κοινότητα New-Lanark στη Βρετανία. Ο Φουριέ ήρθε σε ρήξη με τα στοιχεία μηχανιστικής-μονολιθικής λογικής και κλειστής ηθικής της σκέψης του Όουεν.

Ήρθε επίσης σε σύγκρουση και με του Σαιν-Σιμονιστές, "που θέλουν να αλλάξουν τη φύση του ανθρώπου εξεουτελίζοντας τη γόνιμη ιδέα της κοινότητας, κάνοντάς την σκαλοπάτι για τον εαυτό τους". Πολύ πριν τον Φρόυντ, ο Φουριέ θα βάλει στο επίκεντρο της θεωρίας του τα

πάθη και τις επιπλοκές τους. Καταγγέλει τις καταστροφικές βλάβες της σεξουαλικής καταστολής και τις παροξυσμένες, ακόμα και εγκληματικές μορφές που μπορεί να πάρουν τα λεγόμενα πάθη όταν καταστέλλονται, όταν γίνονται "καταπιεσμένα" ή "παλίνδρομα". Ολόκληρο το έργο του Φουριέ είναι μια μακρόσυρτη κραυγή οργής εναντίον των φιλοσόφων και των ηθολόγων, στους οποίους οφείλονται αυτά τα ταυτόχρονα κακοποιά κι αντίθετα στη φύση ηθικά παραγγέλματα. Αντί να αλλάξει τα πάθη, ο Φουριέ τα χρησιμοποιεί σε μια αντίστροφη πορεία, κάνοντάς τα την πρώτη ύλη της Αρμονίας του. "Έτσι, ο Νέρωνας θα ήταν πιο χρήσιμος σαν χασαπόπαιδο παρά σαν αιμοχαρής αυτοκράτορας και τα παιδιά που κυλούν στις ακαθαρσίες θα προοριστούν στην Αρμονία για το καθάρισμα των οχετών".

Ο Φουριέ επιρρεάστηκε επίσης από τον γερμανό αστρονόμο Γιόχαν Κέπλερ. Ο Φουριέ είχε κυριευθεί από την ιδέα μιας αντιστοιχίας ανάμεσα στον πλανητικό και τον κοινωνικό κόσμο, ανάμεσα στα ουράνια σώματα και τα ανθρώπινα πάθη. Η φουριερίκη Αρμονία προέρχεται, κατά ένα μεγάλο μέρος, από την "Αρμονία του Κόσμου" (1619). Ο Κέπλερ περιγράφει σ' αυτήν την πορεία του Σύμπαντος σαν ένα θείο κονσέρτο, όπου συμπράττουν ακόμα και οι ιδιοτροπίες ή αποπλανήσεις των άστρων. Αντί να ταραζουν τη γενική αρμονία, εισάγουν την ποικιλία στο μηχανισμό του συνόλου. Όπως και στη μουσική, οι σύμφωνες συγχορδίες συμβάλουν στην αρμονία, ενώ οι διάφωνες έ-

χουν την αξία αντίθεσης, διαφοροποίησης και μετάβασης. Στην Αρμονία του Φουριέ, μετατοπισμένη απ' τα άστρα στην κοινωνία, τα πάθη - όλα τα πάθη - είναι τα στοιχεία μιας απέραντης ορχήστρας. Δεν πρέπει ούτε να τα επιδοκιμάζουμε ούτε να τα απορρίπτουμε. Αντίθετα, αυτές οι ορέξεις "είναι υπερβολικά πολύτιμες, σαν τις σφήνες και τις συναρθρώσεις σε μια σκαλωσιά" ή "αυτοί οι τόσο περιφρονημένοι σήμερα διφορούμενοι θα γίνουν στην Αρμονία εξαιρετικά ευνοϊκοί δεσμοί στην εξάπλωση των κοινωνικών αρετών". "Η Αρμονία ξέρει να μεταβάλλει σε πηγές αρετών τις πιο αισχρές δραστηριότητες του Πολιτισμού, τα πιο ανώμαλα διφορούμενα πάθη, και σε μεταμορφώσεις τόσο ενδιαφέρουσες, όσο αυτή της κάμπιας σε πεταλούδα". "Η Φύση θέλει να αποδώσει στις τέρψεις μια τεράστια ποικιλία (...) η εξαίρεση στην Αρμονία είναι εξίσου χρήσιμη με τον κανόνα (...) πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το διφορούμενο".

Ο Φουριέ υπήρξε φλογερός υπέρμαχος της απελευθέρωσης των αντρών και γυναικών ομοφυλοφίλων και είδε τον έρωτα σε όλες του τις διαστάσεις και μορφές να πραγματώνεται στην Αρμονία του. Γι' αυτό και δέχτηκε πολλές επιθέσεις. Ακόμα και ο Προυτνόν έφτασε στο σημείο να απειλήσει να κάνει μήνυση στον γενι-

κό εισαγγελέα κατά των φουριεριστών. Επίσης, η Αρμονία συχνά διαστρεβλώθηκε ποικιλοτρόπως και δεν ήταν λίγοι αυτοί που υιοθέτησαν τις ιδέες του Φουριέ καταργώντας το αυθεντικό τους περιεχόμενο και για διαφορετικούς κάθε φορά λόγους.

Ο Φουριέ είδε την ηδονή στο επίκεντρο της Αρμονίας και υποστήριξε τον πνευματικό έρωτα, τον δεσμό της καρδιάς που έρχεται μετά την ολόπλευρη ανάπτυξη του αισθησιακού και αισθηματικού έρωτα: "Δεν είναι οι ηδονές που είναι θλιβερές, αλλά μόνο η σπανιότητα των ηδονών που γεννά την υπερβολή". Ενθάρρυνε τον συλλογικό έρωτα και κατέκρινε τις ατομικιστικές σχέσεις. Ο Φουριέ υπήρξε ένας κήρυκας της Ουτοπίας. Είδε τη σεξουαλική απελευθέρωση σαν τον ερχομό μιας άλλης, ολοκληρωμένης κοινωνίας, σαν την εμφάνιση μιας νέας ισορροπημένης και αρμονικής ερωτικό-κοινωνικής τάξης. Στην ουσία, οραματίστηκε ένα κλειστό σύστημα, μια νέα τελειότητα. Όμως υπήρξε η φαντασία και η συνειδηση νέων, ανεξερεύνητων και αγέννητων κόσμων, όπου οι άνθρωποι δημιουργούν και ζουν απελευθερωτικά μέσα στην ολόκληρη τους. Σήμερα, όπου το αποχαλινωμένο εμπόρευμα πουλάει και κατακλύζει τα πάντα, μέχρι και τις πιο όμορφες κι αυθεντικές στιγμές του έρωτα, καθιστώντας την εκπόρνευση και τον εκχυδαϊσμό εγγενή στοιχεία κάθε δραστηριότητας, η Ουτοπία του Φουριέ θα μπορούσε να ήταν το ψυχανέμισμα και το ουρλιαχτό μιας ζωής αυθεντικά ερωτικής μέσα στους τελευταίους ρόγχους μιας κοινωνίας που σβύνει...

5 ΑΠΡΙΛΗ 1877: Αναρχική εξέγερση στο Μπενεβέ-ντο, βόρεια της Νάπολης

6 ΑΠΡΙΛΗ 1812: Γεννιέται ο ρώσος επαναστάτης και θεωρητικός του κινήματος των ναρόντικων, Αλ. Χέρτσεν

6 ΑΠΡΙΛΗ 1981: Προλεταριακή εξέγερση στο Brixton του Λονδίνου

7 ΑΠΡΙΛΗ 1772: Γεννιέται ο μεγάλος οραματιστής και υμνητής της ελευθερίας Charles Fourier

8 ΑΠΡΙΛΗ 1919: Ανακηρύσσεται η δημοκρατία των εργατικών συμβουλίων της Βαυαρίας

8 ΑΠΡΙΛΗ 1992: Πεθαίνει ο Χρήστος Κωσταντινίδης. Κεντρική μορφή του σύγχρονου ελληνικού αναρχικού κινήματος, με αποφασιστική συμβολή, μεταξύ άλλων, στις εκδόσεις Διεθνή Βιβλιοθήκη και στο περιοδικό Πεζοδρόμιο

9 ΑΠΡΙΛΗ 1821: Γεννιέται ο Charles Baudelaire

10 ΑΠΡΙΛΗ 1919: Δολοφονείται ο Εμιλιάνο Ζαπάτα

11 ΑΠΡΙΛΗ 1968: Απόπειρα δολοφονίας του Ρούντι Ντούτσκε (ηγετικής μορφής της γερμανικής νέας αριστεράς) από νεοναζί

12 ΑΠΡΙΛΗ 1918: Ο κόκκινος στρατός επιτίθεται στα γραφεία και στα στέκια των αναρχικών στη Μόσχα

14 ΑΠΡΙΛΗ 1930: Αυτοκτονεί ο φουτουριστής ποιητής Μαγιακόφσκι

17 ΑΠΡΙΛΗ 1854: Γεννιέται ο αμερικανός θεωρητικός του αναρχικού ατομικισμού, Μπένζαμιν Τάκερ

18 ΑΠΡΙΛΗ 1986: Αρχίζει η πρώτη πανελλαδική συνάντηση αναρχικών στην Πάτρα

Αναρχοσυνδικαλισμός στη Σουηδία

Το κείμενο που ακολουθεί προέρχεται από την ιρλανδική αναρχική εφημερίδα *Workers Solidarity* (φύλλο 50, Άνοιξη '97). Είναι μια συνέντευξη που παραχώρησε στην εφημερίδα ο Lars Hammarberg, ένας από τους οργανωτικούς υπεύθυνους της σουηδικής αναρχοσυνδικαλιστικής ομοσπονδίας SAC. Η συνέντευξη δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πλήρης. Πιθανόν, οι ιρλανδοί σύντροφοι, αναρχοσυνδικαλιστές και οι ίδιοι, να θεωρούν αρκετά πράγματα αυτονόητα. Η έννοια του οργανωτικού υπεύθυνου είναι ένα απ' αυτά. Η περιορισμένη αναφορά της συνέντευξης στην κινηματική δουλειά της ομοσπονδίας, ένα άλλο. Παρόλα αυτά, επειδή δεν έχει ξαναδημοσιευτεί κάποιο κείμενο που παρήλθε στην Ελλάδα, επειδή σε μεγάλο βαθμό ο αντιεξουσιαστικός-αναρχικός χώρος στην Ευρώπη είναι προσανατολισμένος στην αναρχοσυνδικαλιστική δράση, επειδή έτσι κι αλλιώς το ζήτημα της αντίστασης στα αφεντικά είναι κεφαλαιώδες και επειδή τον ερχόμενο Ιούνιο θα γίνει η μεγάλη πανευρωπαϊκή εργατική συνάντηση-διαδήλωση στο Άμστερνταμ, κρίναμε χρήσιμο ένα τέτοιο κείμενο. Αν κάτι διαφαίνεται μέσα απ' αυτή τη συνέντευξη, είναι οι τελείως διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στη Σουηδία -τόσο για τη χώρα, όσο και για το κίνημα. Και αν κάτι προκαλεί έκπληξη, είναι ότι κεντρικός στόχος της SAC αποτελεί η αντιπαράθεση με το μεγαλύτερο συνδικάτο της Σουηδίας...

Η αναρχοσυνδικαλιστική ομοσπονδία Σουηδίας SAC (Central Organisation of Swedish Workers) δημιουργήθηκε το 1910 από διάσπαση του σοσιαλιστικού εργατικού συνδικάτου LO. Στη διακήρυξη αρχών που δημοσίευσε περιλαμβάνονταν η ανεξαρτησία της από το κράτος, όπως και από κάθε πολιτικό κόμμα, και κατέληγε πως "αποτελεί μια εργατική ένωση που σκοπός της είναι να κάνει πραγματικότητα τον ελευθεριακό σοσιαλισμό".

Workers Solidarity: Πώς είναι οργανωμένη η SAC και πώς λειτουργεί;

Lars Hammarberg: Η SAC αποτελεί μια συνομοσπονδία, οργανωμένη στη βάση των τοπικών ομοσπονδιών, η κάθε μία σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Στη Στοκχόλμη, πχ., η τοπική ομοσπονδία συσπειρώνει μέσα στην πόλη 1.700 μέλη, ενώ υπάρχουν και άλλες τοπικές ομοσπονδίες για τα προάστεια της πόλης. Στο επίπεδο μιας τέτοιας τοπικής ομοσπονδίας συμμετέχει ο καθένας, ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη δουλειά που κάνει. Παράλληλα όμως με τις τοπικές ομοσπονδίες, στη SAC συμμετέχουν και κλαδικά συνδικάτα, στο βαθμό που σε κάποιο εργασιακό κλάδο υπάρχει ένας επαρκής αριθμός μελών για τη δημιουργία του. Για παράδειγμα, ένα τέτοιο τμήμα έχει σχηματιστεί στο χώρο της υγείας. Τα τμήματα της SAC έχουν τη δική τους αυτονομία μέσα στους κόλπους της. Αποφάσεις, όπως αυτές για μια απεργία, λαμβάνονται αυτόνομα, χωρίς να περνούν μέσα από κάποιο άλλο τμήμα ή τοπική ομοσπονδία.

WS: Ποια είναι η θέση της SAC μέσα στη σημερινή πραγματικότητα της Σουηδίας; Ανανεώνεται με καινούργια μέλη; Και από ποιους χώρους προέρχονται;

LH: Αυτή τη στιγμή, ένα μεγάλο μέρος των καινούργιων μελών προέρχεται από τον χώρο των κοινωνικών υπηρεσιών -νοσοκομεία, σχολεία, το ταχυδρομείο. Αυτό οφείλεται στο δραστικό περιορισμό και στην επίθεση που δέχονται αυτοί οι τομείς από το κράτος. Μια πολιτική που λίγο-πολύ στηρίζεται από όλα τα κόμματα, ανεξάρτητα από τις προεκλογικές τους υποσχέσεις. Το LO, η κύρια συνδικαλιστική ένωση στον δημόσιο τομέα, δεν κάνει απολύτως τίποτα για να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση.

Ένα παράδειγμα πετυχημένης απεργίας, είναι αυτή στα ταχυδρομεία πριν από λίγα χρόνια. Το Συνδικάτο Εργατών Ταχυδρομείων της SAC αντιστάθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία στα σχέδια της κυβέρνησης, αναπτύσσοντας αξιόλογη δράση και συσπειρώνοντας πολύ κόσμο, τόσο στη Στοκχόλμη, όσο και στην υπόλοιπη χώρα.

WS: Ανέφερες το LO, την μεγαλύτερη εργα-

τική ένωση στη Σουηδία. Γιατί δεν αγωνίζονται ενάντια στις κρατικές περικοπές; Οι εργάτες του LO πως αντιμετωπίζουν την έλλειψη δράσης από τη μεριά του συνδικάτου τους;

LH: Στην εξουσία βρίσκονται αυτή τη στιγμή οι σοσιαλδημοκράτες. Αυτό σημαίνει ότι το LO, το οποίο πρόκειται στους σοσιαλδημοκράτες, αποφεύγει να ασκεί κριτική στην κυβέρνηση για τις κρατικές περικοπές. Εξάλλου, ένα μεγάλο μέρος των ηγετών του LO είναι κομματικά μέλη του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Τι να περιμένει κανείς από το LO, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες;

Ένα καλό παράδειγμα για το τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή, αποτελούν οι εξελίξεις στον χώρο της υγείας. Το κράτος σχεδιάζει να απολύσει 6.000 εργάτες από τα νοσοκομεία της Στοκχόλμης. Το LO δεν έχει μέχρι στιγμής οργανώσει οποιαδήποτε δράση γι' αυτό το ζήτημα, δεν έκανε ούτε μια απεργία. Μια εργατική διαδήλωση, στην οποία εμφανίστηκαν ακόμη και δεξιά κόμματα, οργανώθηκε χωρίς τη συμμετοχή του LO.

Το πρόβλημα είναι ότι οι εργάτες που είναι οργανωμένοι στο LO είναι αδρανείς -έχουν αποδεχτεί την κατάσταση ως έχει. Η τακτική του LO είναι να υπογράφει συλλογικές συμβάσεις με το κράτος που περιελάμβαναν, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, ρητούς όρους για «εργασιακή ειρήνη», σαν τμήμα της συμφωνίας. Δηλαδή, το LO έχει παραιτηθεί από μόνο του από το όπλο της απεργίας. Μετά από τόσα χρόνια εφαρμογής αυτής της πρακτικής, το περιθώριο τυχόν αυτόνομων πρωτοβουλιών των απλών μελών του LO έχει περιοριστεί πολύ. Μεταξύ τους, η παράδοση του μαχητικού αγώνα και μιας αυτόνομης δράσης έχει εκλείψει. Το LO και το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έχουν καταστρέψει το εργατικό κίνημα, με την έννοια ότι έχουν δημιουργήσει μια μεγάλη μάζα παθητικοποιημένων ανθρώπων.

Ό,τι κερδήθηκε τόσα χρόνια για τα μέλη του LO, αποτελεί αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων και των συμφωνιών ανάμεσα στους ηγέτες του και στους υπουργούς της κυβέρνησης. Η εργασιακή ειρήνη και σταθερότητα στη Σουηδία οφειλόταν κυρίως στο LO και διασφάλιζε την ανάπτυξη του σουηδικού καπιταλισμού. Τώρα όμως τα πράγματα έχουν αλλάξει ριζικά, οι εργοδότες είναι ιδιαίτερα επιθετικοί, ενώ ένα μεγάλο τμήμα των εργατών έχει χάσει την αίσθηση του αγώνα και της αντίστασης. Για τις κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις στα νοσοκομεία, που ανέφερα προηγουμένως, το LO έχει καταστεί μια μεγάλη πληγή.

WS: Μπορείς να μας αναφέρεις ένα άλλο παράδειγμα για τη δράση και την οργάνωση της SAC; Πες μας για την δικιά σου τοπική ομοσπονδία...

LH: Η δικιά μου τοπική ομοσπονδία είναι στα προάστια της Στοκχόλμης. Σχηματίστηκε μόλις τον τελευταίο χρόνο. Έχουμε μέλη από το ταχυδρομείο, τις μεταφορές, τις κοινωνικές υπηρεσίες και την υγεία. Σχηματίσαμε την καινούργια ομοσπονδία γιατί πιστεύουμε ότι ο λόγος και η δράση μας αφορούν άμεσα τους ανθρώπους της περιοχής μας. Είναι μια περιοχή κυρίως μεταναστών και με υψηλή ανεργία.

WS: Ποια είναι η κατάσταση για τους μετανάστες στη Σουηδία;

LH: Πολύ άσχημη. Μαστίζονται από υψηλό ποσοστό ανεργίας, ανεξάρτητα από το επίπεδο των γνώσεων και της εκπαίδευσής τους. Απλά και μόνο επειδή είναι μετανάστες. Τα τελευταία 5 χρόνια, όλο και περισσότεροι απ' αυτούς προσεγγίζουν τη SAC και αυτό χάρη στην ύπαρξη αρκετών συντρόφων από άλλες χώρες που ζουν εδώ. Αυτοί οι σύντροφοι μας βοήθησαν να επικοινωνήσουμε με τους μετανάστες μέσα από τις κοινότητές τους και αποτελούν ένα σύνδεσμο με τη SAC.

Μερικά χρόνια πριν, βοηθήσαμε μια ομάδα μεταναστών από την Αιθιοπία που εργαζόνταν σε συννεργεία καθαρισμού. Ξαν αποτελεσμα και επειδή υπάρχει ένα δίκτυο επικοινωνίας μεταξύ των κοινοτήτων τους, πολλοί άλλοι μετανάστες ήρθαν σε επαφή μαζί μας. Αρκετοί απ' αυτούς, κυρίως ιρανοί, προσχώρησαν και στις συνδικαλιστικές ενώσεις της SAC. Αξίζει βέβαια να σημειωθεί ότι αρκετοί από τους μετανάστες που έχουν έρθει στη Σουηδία, εμφορούνται από ριζοσπαστικές ιδέες - ένας ικανός αριθμός είναι πολιτικοί πρόσφυγες. Ιδιαίτερα οι μετανάστες από την Αιθιοπία έχουν συμβάλλει πολύ στην εξέλιξη της SAC.

WS: Η SAC είναι μια ελευθεριακή ή μια αναρχική ομοσπονδία; Εσένα τι σε ώθησε, παραδείγματος χάρι, να γίνεις μέλος της SAC;

LH: Η μαρξιστική ή η αναρχική ορολογία δεν σημαίνει τίποτα για μένα. Προσωπικά αισθάνομαι σαν αναρχικός, αλλά είμαι επίσης και συνδικαλιστής. Υποθέτω ότι είμαι ένας ελευθεριακός σοσιαλιστής. Πραγματικά δεν βρίσκω ουσιαστική διαφορά ανάμεσα σ' αυτές τις ιδιότητες -αναρχικός, ελευθεριακός σοσιαλιστής. Δεν βρίσκω κανένα ενδιαφέρον στη διαμάχη αν ο Μπακούνιν ή ο Μαρξ είχαν δίκιο ή άδικο. Η πράξη, η άμεση δράση είναι αυτή που μετράει. Πρέπει να παλαίψεις για την εργατική τάξη. Η οργάνωση των εργατών στη SAC δεν έχει να κάνει με τη συγκεκριμένη πολιτική τους τοποθέτηση. Δεν είναι ο καθένας από τα

μέλη της ομοσπονδίας αναρχικός ή ελευθεριακός σοσιαλιστής ή συνδικαλιστής. Στη SAC συμμετέχουν επίσης και κομμουνιστές και σοσιαλιστές και σοσιαλδημοκράτες και οικολόγοι.

WS: Οι ελευθεριακές σου ιδέες πως μεταφράζονται πρακτικά σε μια ομοσπονδία σαν τη SAC; Αρκετοί θα υποστηρίξουν ότι οι ελευθεριακές ιδέες είναι κάπως ουτοπικές και ανεδαφικές. Μπορείς να δώσεις ένα παράδειγμα;

LH: Δεδομένου ότι η SAC είναι μια συνδικαλιστική οργάνωση, ένα μεγάλο μέρος της συνδικαλιστικής δουλειάς αποτελούν οι διαπραγματεύσεις με το κράτος και τους εργοδότες. Ανεξάρτητα αν αυτές είναι για τους μισθούς ή για απολύσεις εργατών, η ομοσπονδία πρέπει να είναι παρούσα για να βοηθήσει τα μέλη της. Στη Σουηδία υπάρχει ένα πολύπλοκο και εκτεταμένο πλαίσιο διαφορετικών νόμων που απαρτίζουν την εργατική νομοθεσία και οι εργάτες συχνά χρειάζονται βοήθεια για να κινηθούν μέσα σ' αυτήν. Παρόλο που στη SAC υπάρχουν άνθρωποι ειδικευμένοι στην εργατική νομοθεσία, δεν πιστεύουμε ότι είναι θετικό για την ομοσπονδία να αφήνει ένα τόσο σημαντικό τομέα, όπως οι συλλογικές συμβάσεις στα χέρια κάποιων ειδικών.

Θεωρούμε ότι τα μέλη μας πρέπει να γνωρίζουν όσο το δυνατόν περισσότερα πάνω στην εργατική νομοθεσία. Κάτι τέτοιο αυξάνει, ανάμεσα στα άλλα, και τον βαθμό συμμετοχής του καθενός στις διαδικασίες της ομοσπονδίας. Στη Στοκχόλμη, αλλά και σε άλλα μέρη της χώρας, έχουμε δημιουργήσει επιτροπές διαπραγματεύσεων. Σκοπός τους είναι να βοηθούν τους εργάτες να αποκτούν ολοένα και περισσότερες γνώσεις πάνω στην εργατική νομοθεσία και ικανότητες ελιγμών στις διαπραγματεύσεις με το κράτος και τους εργοδότες. Οι επιτροπές διαπραγματεύσεων δημιουργήθηκαν το 1991 σε εθελοντική βάση από εργάτες που είχαν αποκτήσει εμπειρία πάνω στις συλλογικές συμβάσεις.

WS: Πόσοι συμμετέχουν σ' αυτές τις επιτροπές διαπραγματεύσεων;

LH: Ο αριθμός τους δεν είναι σταθερός. Στη Στοκχόλμη είναι περίπου πενήντα μέλη. Συναντιόμαστε μια φορά το μήνα, σε ανοιχτές συνελεύσεις. Επιδιώκουμε να συμμετέχει τουλάχιστον ένας εργάτης από κάθε εργασιακό κλάδο, αν και θα θέλαμε να συμμετέχουν όλοι. Αν κάποιος θέλει να ασχοληθεί με αυτό το ζήτημα, ο καλύτερος τρόπος είναι να συμμετέχει εξ αρχής στις διαπραγματεύσεις, αποκτώντας πρακτική εμπειρία. Ιδέες, σαν τη δημιουργία των επιτροπών διαπραγματεύσεων, τις θεωρούμε πολύ σημαντικές, γιατί μακροπρόθεσμα επιφέρουν περισσότερη άμεση δημοκρατία και περιορίζουν την

εμφάνιση γραφειοκρατικών φαινομένων στο εσωτερικό της SAC.

WS: Είναι αλήθεια ότι η SAC πρόσφερε βοήθεια στους λιμενεργάτες του Λίβερπουλ, κατά τη διάρκεια της απεργίας τους;

LH: Ναι. επικοινωνήσαμε με τους αναρχοσυνδικαλιστές στην Αγγλία. Ήθελαν να συναντηθούν μαζί μας, όπως και με την ομοσπονδία των συνδικαλιστικών ενώσεων των λιμενεργατών στη Στοκχόλμη. Η ομοσπονδία τους είναι, όπως και η SAC, ανεξάρτητη. Έτσι πέρασαν τον Δεκέμβρη (σ.μ. εννοεί τον Δεκέμβρη του '95, δεδομένου ότι η συνέντευξη πάρθηκε προς το τέλος του '96), συναντηθήκαμε με δύο απεργούς από το Λίβερπουλ και αρχίσαμε να συγκεντρώνουμε χρήματα για να τους βοηθήσουμε. Τον Γενάρη μας κάλεσαν σε μια συνάντηση στο Λίβερπουλ, μαζί με αντιπροσώπους από την σουηδική ομοσπονδία λιμενεργατών. Εγώ και ένας άλλος σύντροφος εκλεχτήκαμε για να αντιπροσωπεύσουμε την SAC σ' αυτή τη συνάντηση.

WS: Πως βλέπεις την σημερινή κατάσταση και πως πιστεύεις ότι θα εξελιχθεί η SAC στο μέλλον;

LH: Στη Στοκχόλμη επικρατεί ησυχία αυτή τη στιγμή, αλλά γενικά η συνδικαλιστική δουλειά εξελίσσεται ικανοποιητικά. Χωρίς αμφιβολία, η κατάσταση γίνεται όλο και χειρότερη στη Σουηδία και αυτό έχει άμεσο αντίκτυπο και σε μας. Πριν από 5 χρόνια ο κόσμος δεν μας έδινε σημασία, ενώ τώρα κάθονται και μας ακούνε. Βλέπουν ότι, ό,τι λέγαμε ήταν σωστό -πως οι πλούσιοι γίνονται όλο και πλουσιότεροι, ενώ οι φτωχοί όλο και φτωχότεροι. Η κυβέρνηση, με τις πράξεις της, κάνει την καλύτερη προπαγάνδα για μας, αλλά αυτό βέβαια δεν μας προκαλεί ευχαρίστηση.

Η υψηλή ανεργία απομακρύνει εργάτες από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, καθώς είναι δυσκολότερο να παραμείνεις σε επαφή μαζί τους αν είσαι έξω από τους εργασιακούς χώρους. Το LO έχασε αρκετά μέλη με την αύξηση της ανεργίας, ενώ αντίθετα εμείς κρατήσαμε τα δικά μας τα τελευταία τρία χρόνια.

Μια άλλη θετική εξέλιξη ήταν η δημιουργία της SUF, της συνδικαλιστικής ένωσης νέων. Είναι νέοι και δεδομένου ότι πολλοί απ' αυτούς είναι χωρίς δουλειά, είναι πολύ δραστήριοι. Συμμετέχουν πάντα στις διαδηλώσεις και είναι πολύ ικανοί στην οργάνωση πραγμάτων. Όταν καταλάβαμε τα γραφεία της Atlantic Container Lines στη Στοκχόλμη -μιας από τις μεγαλύτερες διεθνείς εταιρείες ενάντια στην οποία στρέφονταν η απεργία των λιμενεργατών στο Λίβερπουλ -η SUF ήταν μαζί μας. Ήταν πραγματικά φοβεροί. Ναι, πραγματικά πιστεύω ότι μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον...

